

திருவாசக பூசாவிதி

உ -

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆறுமுக நாவலர்

இயற்றிய .

திருவாசக பூசாவிதி

திருமயிலை

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை

பதிப்பித்தது

சென்னை :

எக்ஸ்பர்ட் அண்டு கம்பெனி

அச்சிட்டது

1946

மலை அணை 3

பதிப்புரை.

இச்சீரிய நூல் 1907-ம் ஆண்டில் சைவப் பெரியார் சுவாமிநாத பண்டிதர் அவர்களால் முதன் முதல் அச்சிடப்பட்டுச் சிவபூசை செய் வோர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கப்பட்டது. இது

பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ளம்
மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்த வாசகமே
வாசகமதற்கு வாச்சியந்
தூசகலல் வேய்த் தோளிடத்தவனே.

ஏன்னும் உண்மையைக் கிரியா மூலமாக அறிவிப்பதாகும்.

நாவலரையா எழுதியதும், திருவாசகம் துதிய பொருள் நடராசப் பெருமானே யென்று விளங்க வைப்பதுமாகிய இச்சிறுநூலைப் பரப்ப வேண்டுமென்னும் பேராசையால் இப்பதிப்பை வெளியிடலாயிற்று. பிரதியுதவிய எனது தமையனார் பண்டிதர் சே. சோமசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களுக்கு வந்தனமளிக்கின்றேன்.

திருமயிலை, }
வியாபூசை வைகாசி மீ } சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை

சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசக பூசாவிதி

க. பூசாரம்பம்

நீராடித் தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரமாயினும்
பட்டாயினும் தரித்து, அறுட்டானம்
முடித்துப் பூசைப்பாத்திரங்களையும் சந்தனக்
கல்லையும் சந்தனக்கட்டையையும் 'ஓம் அஸ்தி
ராயபடு' என்று கழுவி எடுத்துக்கொள்க.

பூசைத்தானத்தைத் திருமே முக்குக்
கொண்டு 'ஓம் அஸ்திராயபடு' என்று தெளித்து,
'ஓம் கவசாய வெளவடு' என்று தடவிக்கைசழுவி,
நடுவிலுங் கிழக்கு முதல் எட்டுத்திக்குலும்
மீட்டும் நடுவிலும் 'ஓம் இருதயாயநம்' என்று
பத்திரங் கிள்ளி வைக்க.

பூசைத் தானத்தின் நடுவே பீடத்தையும்
அதற்குக் கிழக்கே ஒருபத்திரத்தின்மேலே திரு
மஞ்சன பாத்திரத்தையும், பீடத்துக்குத் தெற்கே
ஒருபத்திரத்தின்மேல் அரிஷ்டை கவசத்தையும்,
அதற்குமேற்கே ஒருபத்திரத்தின்மேல் வட்டகை
யையும் வைத்து, அவைகளிலே 'ஓம் இருதயாயநம்'
என்று பத்திரங் கிள்ளிவைத்து, பீடத்துக்கு
மேற்கே பத்திரப்பட்டை வைத்துவிட்டுச்,
சந்தனம் இழைத்து, அதன்மீது பத்திரங் கிள்ளி
வைக்க.

அ. சிவாசனபூசை.

திருமுறையின் கீழ்ப்பாகத்தில் 'ஓம் சிவாச
நாய நம' என்று பூமிமுதற் குடிலை பரியந்தம்
வியாபித்ததாகிய சிவாசனீத்தைப் பூசித்து,

கூ. சிவமூர்த்தி நிவேசனம்.

புட்பங்களால் அஞ்சலியை நிறைத்து இரு
தயத்தானத்தில் வைத்துக்கொண்டு,

ய. தியானம்.

ஒருகோடி ரஸியொளியு மொருமுக்கண்ணு
மோங்குமிளம் பிறைநதிசேர் சடையு மூன்றந்
திருமேவு வலப்பதமுந் தூக்குமற்றைத்
திருவடியும் புலையதளி னுடையுஞ் செய்ப
குருமேவு மக்கினிக்கை விசுசெங்கை
கோதிலப யக்கைதம ருகக்கை நான்கும்
உருகார்வத் திடப்பாலி னுமையுமாக
வொளிருநட ராசனையா முன்னு வாமே.

என்று நடேசமூர்த்தியாகிய சிவமூர்த்தியைத்
தியானித்துப் புட்பாஞ்சலியைப் புருவநடுவளவாக
உயர்த்திக் கொண்டுபோய், 'ஓம்சிவமூர்த்தயே நம'
என்று உச்சரித்து அச்சிவமூர்த்தியைத் தனது
அஞ்சலியினுள் வந்ததாகப்பாவித்து இருதயத்தான
மளவாக இறக்கிக் கொண்டுவந்து, திருமுறையின்
மேலே நியதிக்க.

கக. நேத்திர நியாசம்.

ஞானமுங் கிரியையும் இச்சையுமாகிய நேத்
திரத்தை நேத்திரங்களிலே நடுவிரல் மூன்றினாலும்
நியமிக்க

கஉ. சிவ ஆவாகனம்.

புட்பங்களால் அஞ்சலியை நிறைத்து,
'ஓம் சிவாய நம' என்று உச்சரித்துப் புட்பாஞ்சலி
யைத் துவாதசாந்தபரியந்தம் உயர்த்திக் கொண்டு
போய் அங்குள்ள சிவபொய்மானைத் தியானித்து;
புருவநடுவரையும் இறக்கி வலமூக்கினாலே புறப்
பட்டு இருதயத்தில் இருத்திய புட்பாஞ்சலியுள்
வந்தவராகப்பாவித்து, 'ஓம் இருதயாய நம' என்று
ஆவாகனமும், தாபனமும், சந்திரானமும், சந்தி
ரோதனமுந் செய்து வட்டகையை எடுத்துத்
துடக்கையில் வைத்துக் கொண்டு வலக்கையில்
மிருகி முத்திரையினாலே 'ஓம் சிவாய சுவாகா'
என்று அர்ச்சியங்கொடுக்க.

கங. இருதயாதி நியாசம்.

இருதயம், சிரசு, சிகை, முலைநடு, உள்ளங்கை
என்னும் ஐந்திடங்களிலும் முறையே
'ஓம் இருதாய நம', 'ஓம் சிரசே நம', 'ஓம் சிகா
யை நம', 'ஓம் சுவசாயவெளடு', 'ஓம் அஸ்திராய
படு' என்றநியமித்து. 'ஓம் சிவாயவெளஷ்டு' என்று
ஐக்கியமும், 'ஓம் அஸ்திராயபடு' என்று இரகைஷ
யும், 'ஓம் சுவசாயவெளஷ்டு' என்று அவருண்ட
னமும் செய்து 'ஓம் சிவாயவெளஷ்டு' என்றமகா
முத்திரைகொடுக்க.

கசு. பாத்தியம் ஆசமனம் அர்க்கியம்.

வட்டகையை எடுத்து இடக்கையில் வைத்துக் கொண்டு வலக்கையில் மிருகமுத்திரையினாலே 'ஓம் சிவாய நம' என்று பாதங்களிலே இரண்டு தரம் பாத்தியமும், 'ஓம் சிவாய சுவதா' என்று முகத்திலே மூன்றுதரம் ஆசமனமும், 'ஓம் சிவாய சுவாகா' என்று சிரசிலே ஒருதரம் அர்க்கியமுங் கொடுக்க.

கரு. புட்பதானம்.

'ஓம் சிவாயவெளஷ்டு' என்று புட்பங்கனம், அறுகும், அக்ஷதையும் சாத்துக.

கசு. பாவனாபிஷேகம்,

சிறுவிரல் அணீவிரல்களின் நடுவிலே ஒருபுட்டா மெடுத்துக்கொண்டு பெருவிரல் சுட்டுவிரல்களினாலே திருமுறைமேலுள்ள புட்பங்களை 'ஓம் அஸ்திராயபடு' என்று சழித்து 'ஓம் சிவாய நம' என்று புட்பத்தை மேலே சாத்தி, அபிஷேக சலத்தைக் கையிற்கொண்டு எண்ணெய்க்காப்பு முதலிய அபிஷேகத் திரவியங்களை மனசிலே பாவித்து, 'ஓம் சிவாய சுவாகா' என்று புறம்பே பாவனாபிஷேகம் பண்ணி, அர்க்கிய சலத்தினாலே புரோஷிக்க.

கஎ. சந்தனாதி.

சந்தனமும் அறுகும் அக்ஷதையும் புட்பங்கனம் சாத்தி, வஸ்திரம் ஆபரணம் முதலியவை சாத்தியதாகப் பாவித்துப் புட்பஞ்சாத்துக.

கவு, புட்பாஞ்சலித்திரயம்.

'ஓம் ஆக்தும் தத்துவாதிபத்யே சிவாய நம',
'ஓம் வித்தியா தத்துவாதிபத்யே சிவாய நம', 'ஓம்
சிவ தத்துவாதிபத்யே சிவாய நம' என்று மூன்று
தரம் புட்பாஞ்சலி சாத்தி, 'ஓம் சிவாய சுவாகா'
என்று அர்க்கியங் கொடுக்க.

கக. நைவேத்தியாதி.

'ஓம் சிவாய சுவாகா' என்று தூபமுங் தீப
முங்காட்டி, 'ஓம் சிவாய சுவதா' என்று மூன்று
தரம் ஆசமனமும் 'ஓம் சிவாய சுவாகா, என்று
ஒரு தரம் அர்க்கியமுங்கொடுத்து, நைவேத்தியத்
தை 'ஓம் அஸ்திராயபடு' என்று அர்க்கியசலத்தி
னாலே புரோஷித்து, நிரீஷணம் புரோஷணம்
தாடனம் அப்யுஷணம் என்னும் நான்கும்
செய்து சுத்தமாக்கிப் புட்பத்தோடு கூடிய மிருகி
முத்திரையினால் 'ஓம் சிவாய நைவேத்தியம் சுவா
கா' என்று நிவேதித்து, 'ஓம் சிவாய பானீயம்
சுவாகா' என்று பானீயங்கொடுத்து, முன்போல
ஆசமனமும் அர்க்கியமுங் கொடுத்து, தூபதீபங்
காட்டி, ஆசமனார்க்கியங் கொடுத்து, 'ஓம் சிவாய
ஓம்' என்று புட்பாஞ்சலிசாத்தி, 'ஓம் கவசாய
சுவாகா' என்று கர்ப்பூர ஆலாத்தி பணிமாறப்
பண்ணுக.

உ௦. அர்ச்சனை.

'ஓம் பவாய தேவாய நம' 'ஓம் சர்வ தேவாய
நம', 'ஓம் ஈசானாய தேவாய நம', 'ஓம் பசுபத்யே
தேவாய நம', 'ஓம் ருத்திராய தேவாய நம', 'ஓம்
உக்கிராய தேவாய நம', 'ஓம் பீமாய தேவாய நம'

‘ஓம் மகதோ தேவாய நம,’ ‘ஓம் சிவகாம சுந்தரீ
சமேத ஸ்ரீ சிதம்பர கடேசுவராய சிவாய மந்திர
புஷ்பாணி சமர்ப்பயாமி, என்று அர்ச்சனை
பண்ணுக.

உக. சேபநிவேதனம்.

இடக்கையிலே ஒருபத்திரத்திற் புட்பமெடுத்து
வைத்துக் கொண்டு, சிவமூலமந்திரத்தை தூற்
றெட்டுத்தரஞ் செபித்து, அதற்கு இரரைஷ்யும்
அவ்யுண்டனமுந் செய்து, அதனை வலக்கையிற்
கிரகித்துக்கொண்டு, அர்க்கியசலமுங் கூட்டி, உற்
பவ முத்திரைகொண்டு ‘ஓம் இருதயாய சுவாகா’
என்று சிவபெருமானுடைய வலக்கையிலே நிலை
தித்துப், பின்பு செபித்த புட்பத்தைச் சாத்துக.

உஉ. நோத்திராதி.

அருப்பா ஐந்தினாலும் துதித்து, எழுந்து
மூன்றுதரம் ஆன்மப்பிரதக்ஷிணமும் மூன்றுதரம்
நமஸ்காரமுந் செய்து, இருந்து கைகழுவித்
துடைத்துக்கொண்டு, திருமுறைமீதுள்ள புட்பங்
களை இருகையினாலும் எடுத்து இருகண்களிலும்
ஒற்றிக்கொண்டு, திருமுறையில் வேண்டும்பாகம்
வாசித்து, ‘ஓம் சிவாய நம’ என்று ஒரு புட்பஞ்
சாத்தி ‘ஓம் சிவாய சுவாகா’ என்று அர்க்கியங்
கொடுத்துத், திருமுறையைத் திருக்காப்பிடுக.

உங். அந்தகாரியம்

பின்பு நாராச முத்திரை கொண்டு, ‘அஸ்தி
ராயபடு’ என்று புட்பத் தெறித்து, அர்க்கியபாத்தி
ரத்துள்ள மந்திரங்களை எழுப்பி, இருதயத்தில்
ஒதிக்கி, நிருமாஸியத்தைக் கழித்துப் பூமியைக்
கோமயத்தினாலே தெளித்துத்தடவி விடுக.

திருசிற்றம்பலம்.

இப் புத் த க ம் எம்மிடத்தில் விலைக்குக்
கிடைக்கும்.

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை.

20. காரணேசுவரர் கோவில் தெரு,
மயிலாப்பூர், சென்னை.

சுணபதி துணை

விநாயகர் மஞ்சரி

“வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலராய்
நோக்குண்டாம் மேனி நுடங்காது—பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கை யான்பாதம்
தப்பாமற் சார்வார் தமக்கு.

"Choolai Press," Choolai, Madras.,—1000 Copies.
(5-9-1951)

உ
சிவமயம்

விநாயகர் மஞ்சரி

இஃது

பிக்ஷாண்டரர் கோயில் பெருநிலக்கிழார்

புரீமான்

கோ. இராசகோபால பிள்ளையவர்கள் F.R.H.S.

விருப்பத்தின்படி

திருமயிலை

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளையால்

தொகுத்து

சை கிழாரின் பொருளுதவிகொண்டு

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1951

கரவநு ஆவணிமீ]

[விலை அனா 2]

“பிரணவப் பொருளாம் பேருத்தகை ஐங்கரன்
சரண அற்புதமலர் தலைக்கணி வோமே.”

உ
கணபதி துணை.

பதிப்புரை.

மண்ணுல கத்தினிற் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளெலா மெளிதின் முற்றுறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலராடி பணிக்கு போற்றுவாம்.

‘விநாயகர்’ எனப்படும் பிள்ளையாரின் வழிபாடு இந்தியா முழுவதும் உண்டு. இம்மூர்த்தியின் வழிபாடு நேப்பாளம், சைனா, திபேத் முதலிய பிறநாடுகளிலும் இருப்பதாக * ‘Ganesa’ என்னும் ஆங்கிலநூல் பல படங்களுடன் கூறுகின்றது. வட இந்தியாவில் விநாயகரை ‘கணேஷ்’ என்று அழைப்பர். இம்மூர்த்தியைச் சைவரும் வைணவரும் பேதமின்றி வணங்குவர். விநாயகர் என்னும் சொல்லின் சப்தார்த்தம் (1) துஷ்டர்களை அடக்குபவர்; (2) இடையூறுகளை நீக்குபவர்; (3) சுந்தரமுள்ளவர்; (4) தமக்கு மேலில்லா

■ Ganesa—A Monograph on the Elephant-faced God by Alice Getty.—(London Publication.)

தவர் முதலியனவாம். விராயகருக்குக் கணபதி, விக்கினேசுவரர், மூத்த பிள்ளையார், ஏரம்பர் முதலிய பெயர்கள் உண்டு. இவ்வையே தனியாக வழிபட்டு வந்த சமயம் 'காணபத்தியம்' என்று கூறப்படும். இச்சமயம் வடநாட்டில் முன்னிருந்ததாகத் தெரிகிறது. அதனாலேபோலும் இப்போதும் பிள்ளையார் சதுர்த்தி பம்பாய் முதலிய இடங்களில் மிகவும் விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. இவ்விதம் தென் இந்தியாவில் வடநாட்டைவிடக் குறைவாகவே அனுசரிக்கப்படுவது கண்கூடு. ஆனால், தென்னாட்டிலுள்ள எல்லாக்கிராமத்திலும் பிள்ளையார் கோயில் இருந்தேதீரும். கோயில் கட்டிடம் இல்லாவிடிலும் அராமரத்தினடியிலாவது பிள்ளையார் உருவம் தொழப்படும். எக்கருமத்தைத் தொடங்கும்போதும் (சுபமோ அசுபமோ) பிள்ளையார் பூசை நடவராமல் இராது, கடிதம் எழுதுவதாயின் பிள்ளையார் சுழி முன்வந்து நிற்கும். பிள்ளையார் பூசையைச் செய்தபிறகே சிலர் உணவு கொள்வர். பிள்ளையாரை எவரும் வணங்குவர். இத்தகைய மூர்த்தியைப்பற்றிய தமிழ் நூல்களாவன:—

- (1) கந்த புராணம் (கயமுகன் உற்பத்தி, அனந்தன் சாபநீங்கு படலங்கள்)

- (2) விநாயக புராணம் (பார்க்கவ புராணம்) கச்சி
யப்ப முனிவர் பாடியது.
- (3) விநாயக மான்மியம் (பூபாலபிள்ளை பாடியது)
- (4) பிள்ளையார் கதை (சுன்னாகம் வரத பண்டிதர்)
- (5) பிள்ளையார் புராணம் (ஷெ கதையின் சுருக்
கம்போல்வது)
- (6) மூத்த நாயனார் இரட்டைமணிமாலை (கபிலர்)
- (7) நாரையூர் பொல்லாப்பிள்ளையார் இரட்டை
மணிமாலை (நம்பியாண்டார் நம்பி)
- (8) மூத்தபிள்ளையார் மும்மணிக்கோவை (அதிரா
வடிகள்)
- (9) கரசித் துண்டி விநாயகர் திருவருட்பா (தரும
புரம் சிவஞான தேசிகர்)
- (10) கலைசைச் செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத்தமிழ்
(மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள்)
- (11) விநாயகர் திருவகவல் (ஒளவையார்)
- (12) விநாயகர் திருவகவல் (நக்கீரர்)
- (13) கணேச புராணம் (ஓர் வீரசைவர் பாடியது)
- (14) விநாயக பராக்கிரமம்
- (15) விநாயக பரத்துவம் முதலியன.

இவற்றுள், ஒளவையார் பாடிய அகவலே மிகச் சிறியதும், எவராலும் படிக்கப்படுவதுமாம். ஆனால், எவரும் அதன் நுண்மான் பொருளை அறிந்து பாராயணஞ்செய்வதில்லை. இக்குறையை நீக்கும்பொருட்டு எனது அரிய நண்பரும், சைவசிகாமணியுமாகிய பிகுஷாண்டார் கோயிற்பண்ணையார் திருவாளர் இராசகோபால பிள்ளையவர்கள், இந்நூற்கு ஓர் உரை எழுதுவித்து அச்சிட்டுப் பலருக்கும் உபகரிப்பது நலமென என்னிடம் சில மாதங்களுக்குமுன் கூறினர். அவ்விருப்பத்தை நிறைவேற்றும்படி சில நண்பரை உசாவினேன், ஒருவரும் எழுதித்தர முன்வந்திலர். இவ்வாறு திகைத்திருக்கும்போது, அதற்கு ஓர் உரை விரிவாக முன்னரே திருநெல்வேலி நெல்லையப்பிள்ளை என்பவரால் எழுதப்பட்டிருப்பதாக அறிந்தேன். அந்நூலைத் தருவித்துப் பார்த்தேன். அது தற்காலத்திற்கு ஒவ்வாததாகக் காணப்பட்டது. யோகாப்பியாசத்திற் கைவந்தவர்களே அந்நூலைப் படித்து இன்புறத்தக்கவர். நம்போலியர்களுக்கு அது பயன்படாது. ஆகலின், யானே சில குறிப்புக்களை எழுதத் துணிந்தேன். யான் என்றும் மாணவனெயன்றிப் பண்டிதனல்லேன். குற்றமிருப்பின் அறிஞர் பொறுப்பாராக.

விநாயகரகவலே சில மாற்றங்களுடன் “பிள்ளையார் கதை” என்னும் நூலில் “தத்துவ ஞானத் திருவகவல்” என்னும் பெயருடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இதனோடு விநாயக கவசத்தையும், துவாதச நாமங்களைக் குறிக்கும் பாக்களையும், அஷ்டோத்தர சதநாமாவளியையும், சில தோத்திரப் பாக்களையும், சில வசனங்களையும் சேர்த்து மஞ்சரியாகத் தொகுத்துள்ளேன். இந் நன்முயற்சியில் என்னை இழுத்தது விநாயகப்பெருமான் திருவருளே எனக் கூறலாம். 1924 - ம் ஆண்டில் மூத்தநாயனார் திருவிரட்டைமணி மாலைபை உரையுடன் வெளியிட்டேன். பிறகு, 1932-ல் பருளே விநாயகர் பள்ளைப் பிரசுரிக்க நேர்ந்தது. இப்போது இவ்வகவலை வெளியிடுகின்றேன். “விநாயகர் தம் கழல் பரவ, அடியேன் மூன்னைப் பிறையினிற் செய்த தவம் பெரியவாமே.”

பிள்ளையார் ஸூர்த்தங்கள் பன்னிரண்டு. அவையாவன:—வக்கிரதுண்டர், சிந்தாமணி, கெசானனர், விக்கினராசர், மயூரேசர், பாலசந்திரர், தாமகேது, கணேசர், கணபதி, மகோற்கடர், துண்டி, வல்லபை.

அவர் விரதங்கள் மூன்று. அவை:—

சக்கிரவாரவிரதம், விநாயகசதுர்த்தி விரதம், விநாயகசட்டி விரதம் என்பவை. விநாயக சதுர்த்தி ஆவணி மாதத்துச் சக்கிலபட்ச சதுர்த்தியிலே, சுத்தமான புற்று மண்ணால் செய்த பிள்ளையார் உருவத்தை அறுகு, வன்னியிலே முதலியவற்றைச்சாத்தி, மாதளம் பழம், அப்பம் முதலியவற்றை நிவேதித்துப் பூசைபுரிவது. இதனை அனுட்டித்துப் பேறுபெற்றோர் உமாதேவியார், சண்முகர், சுரத்தமன், நளன், ஆதிசேடன், அங்காரகன், புருசுண்டர் முதலியோர்.

விநாயக சட்டி கார்த்திகை மாதத்துக் கிருஷ்ண பக்ஷ பிரதமை முதல் மாரகழி மாதத்துச் சக்கிலபக்ஷ சட்டியீராகிய இருபத்தொருநாள் அனுட்டிக்கப் படுவது. இதனை அனுட்டித்தவர் திருமால், இலக்கண சுந்தரி முதலியோர்.

விநாயக சட்டி விரதத்தைப்பற்றி சிலரே அறிவார். அவ்விரதத்தின் சிறப்பு கந்த புராணத்தில்

■ இவ்விரதத்தை யான் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அனுட்டித்து வருவதைத் தெரிவிக்கின்றேன். இவ்வறிக்கைத் தற்புகழ்ச்சிக் கருதியன்று. சிவகேயச் செல்வர்கள் இதனை அனுசரித்து, எம்பெருமான் கிருபையைப் பெற வேண்டுமென்பதே எனது ஆசை. “தேகம் விழுமுன் புசிப்பதற்குச் சேரவாரும் செகத்திரோ” என்றார் தாயுமானவர்.

அனந்தன் சாபநீங்கு படலத்திலும், விராயக புராணத்திலும் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

விராயகருக்கு விசேஷ பூசை நடக்கும் தலங்கள் திருச்செங்காட்டங்குடி, வலிவலம், நாரையூர், திருவெண்ணெய்நல்லூர் முதலியன.

நாரையூர் பொல்லாப்பிள்ளையார் திருவருளால் நம்பியாண்டார் நம்பி தேவாரம், திருவாசகம் திருவிசைப்பா முதலிய திருமுறைகளை எமக்கு அளித்தார். திருவெண்ணெய்நல்லூர்ப் பொல்லாப்பிள்ளையார் மெய்கண்டார் மூலமாக எமக்குத் தமிழ்ச் சிவபோதத்தை வெளிப்படுத்தினார். சிவபெருமானது 25 மூர்த்தங்களுள் விக்கினேசுவரர் மூர்த்தமும் ஒன்றாகும். ஆகலின், விராயகர் சிவபிரானுக்கு வேறல்லர். அவரைச் சிவபிரானது மூத்தருமார் என்பது உபசாரமே.

“கண்கள் மூன்றுடையதோர் கரும்பே

அனகனே குமர விராயக சனக வம்பலத் தமரசேகானே”

(திருவிசைப்பா)

விராயகரை உபாசித்துப் பேறுபெற்றவர் பலர். சேரமான்பெருமாள் நாயனார் கைலாசத்திற்குக் குதிரைமேற் சென்றபோது ஒளவையார் தாம்

பூசித்துவந்த விநாயகர் அருளாலே குதிரைமேற் சென்றாரோடு ஒக்கச்சென்றாரென்று ஒரு கதை உண்டு. “குதிரையுங் காதம் கிழவியும் காதம்” என்ற பாடல் அதனைக் கூறும்.

இம் மஞ்சரியைக் கோவைப்படுத்தி, வெளியிடுவதற்கு ஆஞ்ஞை தந்து உதவிபுரிந்த எனது நண்பரும், சைவசிகாமணியுமாகிய ஸ்ரீமான் கோ. இராச கோபால பிள்ளையவர்கட்கு எனது வந்தனம் உரியதாகுக. “எங்கள் கணபதியே! நின்னையலாது ஐயனே! குழாதென் அன்பு.”

திருமயிலை,
கா—ஆவணி } சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை.
விநாயகசதுர்த்தி தினம் }

கணபதி துணை.

ஓளவையார் அருளிய விநாயகர் அகவல்

- சீதக் களபச் சேந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
போன்னரை, ஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
5 பேழை வயிறும் பேரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகோண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
10 மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு சேவியும் இலங்குபோன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழோளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்க்ஞ் ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிநே

- 15 முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன
இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானேமுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தேழுத்தும் தெளிவாய்ப்
- 20 பொருந்தவே வந்தென் னுளந்தனிற் புருந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறம்இது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளி
கோடா யுத்தாற் கோவேனை களைந்தே
- 25 உவட்டா வுபதேசம் புகட்டிஎன் சேவியில்
தேலிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி
ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
கருவிகள் ஒடுங்குங் கருத்தினை அறிவித்து
- 30 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
தலம்ஒரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
மலம்ஒரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதும் காட்டி
- 35 ஆறு தாரத்து அங்குச நிலையும்
பேறு நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே

- இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
முன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய அூணின்
40 நான்னுஎழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக்
குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
விண்டேழு மந்திரம் வெளிப்பட வுரைத்து
முலா தாரத்தின் முண்டேழு கனலைக்
காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
45 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரேட்டு நிலையும்
உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டி
சண்முக அலமும் சதுர்முக சூக்கமும்
50 எண்முக மாக இனிதேனக் கருளிப்
புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தேரிஎட்டு நிலையும் தேரிசனப் படுத்திக்
கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி இனிதேனக் கருளி
55 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
தேக்கியே என்றன் சிந்தை தேளிவித்து

- இருள்வெளி இரண்கேகு ஒன்றிடம் என்ன
 60 அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்திஎன் சேவியில்
 எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 65 அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக்கு அப்பாலாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமேய்த் தோண்டார் குழாத்துடன் கூட்டி
 அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
 70 நெஞ்சக் கரத்தின் நிலைஅறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தேனை ஆண்ட
 வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

விநாயக கவசம்

வளர்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்குவிநா
 யகர்காக்க வாய்ந்த சென்னி
 யளவுபடா வதிகசவுந் தாதேக
 மதோற்கடர்தா மமர்ந்து காக்க
 விளரநெற் றிபையென்றும் விளங்கியகா
 சிபர்காக்கப் புருவந் தம்மைத்
 தளர்வின்மகோ தார்காக்கத் தடவிழிகள்
 பாலசந் திரனார் காக்க. (1)

கவின்வளநு மதரங்க சூழுகர்சாக்க
 தாலங்க ணக்கிரீடர் காக்க
 நவில்சபுகங் கிரிசைசுதர் காக்கநனி
 வாக்கைவிநா யகர்தாங் காக்க
 அவிர்நகைதுஷ் முகர்காக்க வள்ளெழிற்செஞ்
 செவிபரச பாணி காக்க
 தவிர்தலுறு தினங்கொடிபேபால் வளர்மணிநா
 சிபைச்சிந்தி தார்த்தர் காக்க. (2)

காமருபு முகந்தன்னைச் குணேசர்நனி
 காக்ககளங் குணேசர் காக்க
 வாமமுறு மிருதோளும் வயங்குகந்த
 பூர்வசர்தா மகிழ்ந்து காக்க
 ஏமமுறு மணிமுலைவிக் கினவினா
 சன்காக்க விதயந் தன்னைத்
 தோமகலுங் கணநாதர் காக்கவகட்
 டினைத்துலங்கே ரம்பர் காக்க.

(3)

பக்கமிரண் டைபுந்தரா தரர்காக்க
 பிருட்டத்தைப் பர்வ நீக்கும்
 விக்கினக ரன்காக்க விளங்கிலிங்கம்
 வியாளபு டணர்தாங் காக்க
 தச்சுருய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்
 காக்கசக னத்தை யல்லல்
 உக்ககண பன்காக்க வுருவைமங்
 களமூர்த்தி யுவந்து காக்க.

(4)

தாழ்முழந்தாண் மகாபுத்தி காக்கவிரு
 பதமேக தந்தர் காக்க
 வாழ்கரங்கிப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க
 முன்கையை வணங்கு வார்நோய்

ஆழ்தரச்செய் யாசாபு ரகர்காக்க
 விரல்பதும் வத்தர் காக்க
 கேழ்கிளரு நகங்கள்விநா பகர்காக்க
 கிழக்கினிற் புத் தீசர் காக்க.

(5)

அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்கவுமா
 புத்திரர்தென் னாசை காக்க
 மிக்கரிரு தியிற்கணை சுரர்காக்க
 லிக்கினவர்த் தனர்மேற் கென்னுந்
 திக்கதனிற் காக்கவா யுயிற்குசகன்
 னன்காக்க திக முதிசு
 தக்கநிதி பன்காக்க வடகிழக்கி
 லீசநந் தனரே காக்க.

(6)

ஏகதந்தர் பகன்முழுதுங் காக்கவிர
 வினுஞ்சந்தி யிரண்டன் மாட்டும்
 ஓரையின்விக் கினகிருது காக்கவிராக்
 கதர்நூத முறுவே தாள
 மோகினிபே யிவையாதி யுயிர்த்திறத்தால்
 வருந்துயரு முடிவி லாத
 வேகமுறு பிணிபலவும் விலக்குபுபா
 ஈங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க.

(7)

மதிஞானந் தவந்தான மானமொளி
 புகழ்குலம்வண் சரீர முற்றும்
 பதிவான தனந்தானி யங்கிரக
 மனைவிமைந்தர் பயினட் பாதிக்
 கதியாவுங் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க
 காமர்பவுத் திரர்முன் னான
 விதியாருஞ் சுற்றமெலா மயூரேச
 ரெஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க. (8)
 வென்றிசீ விதங்கபிலர் காக்ககரி
 யாதியெலாங் விகடர் காக்க
 என்றிவ்வா றிதுதனைமுக் காலமுமோ
 திடினும்பா லிடையூ ரென்றும்
 ஒன்றுறு முனிவரர்கா ளறிமின்கள்
 யாரொருவ ரோதி னாலு
 மன்றவாங் கவர்தேகம் பிணியறவச்
 சிரதேக மாகி மன்னும். (9)

இது விநாயக புராணத்தில் பிந்திய மயூரேசர்
 திருவவதாரப் படலத்தில் உள்ளது. கவசம் காக்கும்
 மந்திரம். ஒவ்வொரு பாடலிலும் பூசை செய்வோரின்
 ஒவ்வொரு அங்கத்தையும், சிற்சில இடங்களில் அவ்
 வங்கத் தொழிலையும் சொல்லி, அதனை விநாயகர்
 காப்பார் என்று கூறப்படுகின்றது. விநாயகரது பல

நாமங்கள் ஒவ்வொரு உறுப்புக்கும் தொழிலுக்கும் வெவ்வேறுகக் காணப்படுதல் நோக்கத்தக்கது.

இக் கவசத்தைப் பக்தியுடன் தினந்தோறும் நியமமாகப் பாராயணஞ் செய்பவர்களுக்கு நோய், வறுமை, பேய் பிசாசு முதலியவற்றால் ஏற்படும் துன்பம், மனக்கவலை முதலிய தீங்குகளெல்லாம் நீங்கும்.

அஷ்டோத்தர சதநாமங்கள்

- ஓம் விநாயகாய நம:
- ஓம் விக்கினராஜாய நம:
- ஓம் கணநாதாய நம:
- ஓம் கஜாநநாய நம:
- ஓம் மகோதராய நம:
- ஓம் மகாதேவாய நம:
- ஓம் ஸ்நிக்தாஞ்சனசமத்யுதயே நம:
- ஓம் ஏகதம்ஷ்டி ரோத்தகடாய நம:
- ஓம் தேவாய நம:
- 10 ஓம் கஜவக்திராய நம:
- ஓம் மகாபலாய நம:
- ஓம் நாகயக்ஞோபவீதிநே நம:
- ஓம் நாகாபரணபூஷிதாய நம:
- ஓம் சர்வார்த்தசம்பதாதாராய நம:
- ஓம் கணாத்தியக்ஷாய நம:
- ஓம் வரப்பிரதாய நம:

- ஒம் உருத்திரதநயராய நமः
 ஒம் உதாராய நமः
 ஒம் நாயகாய நமः
 20 ஒம் பிரமதாதிபாய நமः
 ஒம் பத்மராகத்புதயே நமः
 ஒம் சோமாய நமः
 ஒம் ரத்தமால்யாநுலேபனாய நமः
 ஒம் அபலாய நமः
 ஒம் பாலஸுபிணே நமः
 ஒம் சுமுகாய நமः
 ஒம் சுரப்பிரியாய நமः
 ஒம் பிரபவே நமः
 ஒம் புண்ணியராய நமः
 30 ஒம் பூர்னாய நமः
 ஒம் பூர்னோதராய நமः
 ஒம் புண்ணியகீர்த்தயே நமः
 ஒம் புராதநாய நமः
 ஒம் பர்த்திரே நமः
 ஒம் சிவராய நமः
 ஒம் சாந்தாய நமः
 ஒம் சகந்நாதாய நமः
 ஒம் சாசுவதாய நமः

- 40 ஒம் சுவேதபரிதாநாய நமः
 ஒம் திரயக்ஷாய நமः
 ஒம் கனகசுப்பிரபாய நமः
 ஒம் சிவசாய்நாய நமः
 ஒம் மஹாதேஜசே நமः
 ஒம் *மஹாபலபராக்ரமாய நமः
 ஒம் சர்வக்ஞாய நமः
 ஒம் ஞானசம்பன்னாய நமः
 ஒம் சர்வாபரணபூஷிதாய நமः
 ஒம் பாபாப்நோதநாய நமः
 ஒம் தேவாய நமः
 50 ஒம் அலக்ஷ்மிமலநாசநாய நமः
 ஒம் குமாராய நமः
 ஒம் காரணாய நமः
 ஒம் காந்தாய நமः
 ஒம் சர்வகித்திப்பிரதாயகாய நமः
 ஒம் விபவே நமः
 ஒம் ஈசாய நமः
 ஒம் ஈசபுத்திராய நமः
 ஒம் ஈப்ஸிதகர்த்தப்பிரதாயகாய நமः
 ஒம் ப்ரீதாய நமः

■ 'மஹாப்பிராக்ஞாயநமः' என்றும் பாடம்.

- 60 ஒம் சுபாய நம:
 ஒம் ஏகதந்தாய நம:
 ஒம் ஏகவீராய நம:
 ஒம் அநேகதாய நம:
 ஒம் ஏகஸ்மை நம:
 ஒம் ஏகப்ருதே நம:
 ஒம் விசுவப்ருதே நம:
 ஒம் விசுவபுஜே நம:
 ஒம் விசுவஸ்மை நம:
 ஒம் சர்வப்பிரபவே நம:
- 70 ஒம் சர்வபாவநாய நம:
 ஒம் பாக்கியதாய நம:
 ஒம் பவதாய நம:
 ஒம் பாகிநே நம:
 ஒம் போகதாய நம:
 ஒம் போசபாவநாய நம:
 ஒம் கவயே நம:
 ஒம் காரிபாய நம:
 ஒம் கநீநாய நம:
 ஒம் கர்த்தினே நம:
- 80 ஒம் கிருதவே நம:
 ஒம் கிருதிநே நம:

ஓம் கிருத்தியவிதே நம:

ஓம் அத்யுக்கிராய நம:

ஓம் காந்ததர்சினே நம:

ஓம் கிருதாந்தகாய நம:

ஓம் ஸ்துத்தியாய நம:

ஓம் ஸ்தோத்திரே நம:

ஓம் ஸ்தோகாய நம:

ஓம் ஸ்தோத்திராய நம:

90

ஓம் திரயீமயாய நம:

ஓம் வேதாய நம:

ஓம் வேதாந்தகிருதே நம:

ஓம் வேத்தியாய நம:

ஓம் விதஷாம்புத்திதாய நம:

ஓம் புத்தாய நம:

ஓம் ஓங்காராய நம:

ஓம் பிரமவிதே நம:

ஓம் பிராமணாய நம:

ஓம் பிரமணே நம:

100

ஓம் பிரமபராய நம:

ஓம் பராய நம:

ஓம் சர்வசாக்ஷிணே நம:

ஓம் சத்கதயே நம:

ஓம் சர்வலோகவெத்யாய நமஃ

ஓம் சர்வதாய நமஃ

ஓம் சுபகாய நமஃ

ஓம் அவ்விதாய நமஃ

108 ஓம் ஸ்ரீசித்திவிநாயகாய நமஃ

தோத்திரப்பாக்கள் (விநாயக புராணம்)

- 1 பந்த மகற்று மனந்தகுணப்
பரப்பு மெவன்பா லுதிக்குமோ
எந்த வுலக மெவனிடத்தி
லீண்டி யிருந்து கரக்குமோ
சந்த மறையா கமங்க
ளனைத்து மெவன்பாற் றகவருமோ
அந்த இறையாங் கணபதியை
யன்பு கூரத் தொழுகின்றும்.
- 2 உலக முழுதும் நீக்கமற
வொன்றாய் நிற்கும் பொருளெவனவ்
வுலகிற் பிறங்கும் விகாரங்க
ளுறாத மேலா மொளியாவன்
உலகம் புரியும் வினைப்பயனை
பூட்டுங் களைக ணெவனந்த
உலக முதலைக் கணபதியை
யுவந்து சரண மடைகின்றும்.

- 3 இடர்கள் முழுது மெவனருளால்
எரிவீ மும்பஞ் செனமாயும்
தொடரு முயிர்க ளெவனருளாற்
சுர்வாழ் பதியு முறச்செய்யும்
கடவுள் முதலோர்க் கூறின்றிக்
கரும மெவனாள் முடிவுறுமத்
தடவு மருப்புக் கணபதிபொற்
சரணஞ் சரண மடைகின்றும்.
- 4 மூர்த்தி யாகித் தலமாகி
முந்நீர்க் கங்கை முதலான
திர்த்த மாகி யறிந்தறியாத்
திறத்தி னானு முயிர்க்குநலம்
ஆர்த்தி நானு மறிவாமை
யகற்றி யறிவிப் பானெவனப்
போர்த்த கருணைக் கணபதியைப்
புகழ்ந்து சரண மடைகின்றும்.
- 5 செய்யும் வினையின் முதல்பாவன்
செய்யப் படுமப் பொருள்பாவன்
ஐய மின்றி யுளதாகு
மந்தக் கருமப் பயன்பாவன்

உய்யும் வினையின் பயன்வினைவி
 னூட்டி விடுப்பா னெவனந்தப்
 பொய்யி லிறையைக் கணபதியைப்
 புரிந்து சரண மடைகின்றும்.

6 வேத மளந்து மறிவரிய
 விகிர்தன் யாவன் விழுத்தகைய
 வேத முடிவில் நடம்நவிலும்
 விகிர்தன் யாவன் விளங்குபர
 நாத முடிவில் வீற்றிருக்கும்
 நாத னெவன் எண் குணனெவனப்
 போத முதலைக் கணபதியைப்
 புகழ்ந்து சரண மடைகின்றும்.

7 மண்ணினோ ரைங் குணமாகி
 வதிவா னெவன்நீ ரிடைநான்காய்
 நண்ணி யமர்வா னெவன்தீயின்
 மூன்றாய் நவில்வான் எவன்வளியின்
 எண்ணு பிரண்டு குணமாகி
 யிபைவா னெவன்வா னிடைஒன்றும்
 அண்ண லெவனக் கணபதியை
 அன்பிற் சரண மடைகின்றும்.

- 8 பாச வறிவிற் பசுவறிவிற்
 பற்றற்கரிய பரன் யாவன்
 பாச வறிவும் பசுவறிவும்
 பயிலப் பணிக்கும் பரன்யாவன்
 பாச வறிவும் பசுவறிவும்
 பாற்றி மேலா மறிலான
 தேச னெவனக் கணபதியைத்
 திகழச் சரண மடைகின்றும்.

தோத்திரப் பயன்

- 9 இந்த நமது தோத்திரத்தை
 யாவன் மூன்று தினமும்மைச்
 சந்தி களிற்றோத் திரஞ்செயினுஞ்
 சகல கரும சித்திபெறும்
 சிந்தை மகிழ்ச் சுகம்பெறும்எண்
 தினமுச் சரிக்கின் சதுர்த்தியிடைப்
 பந்த மகல ஓரெண்காற்
 படிக்கில் அட்ட சித்தியுறும்.

விநாயகரின் பன்னிருதிருநாமங்கள்

- 1 முனிவி லமரர் சுமுகரென
 முனிவ ரேக தந்தரெனப்
 புனித முறுங்கந் திருவர்கள்கிம்
 புருடர் கயில ரெனக்குய்யர்
 இனிமை யுறுஞ்சா ரணர்சித்த
 ரிவர்கள் கெசநற் கன்னரென
 மனித ரிலட்போ தரென்ன
 மருவும் விருகம் விசுடரென
- 2 விலங்கல் மரம்மிக் கினராசர்
 வியாளங் கணநா யகர்திக்கின்
 இலங்கு வோர்தூ மிரகேது
 எழிலார் நதியா திகள்தீர்த்தம்
 அலங்கும் கணைத் தியக்கர்பயி
 ராதி கிருமி கீடங்கள்
 துலங்கும் பால சந்திரர்மற்
 றுயிரின் தொகுதி கசானனரே.

3 எனவே பெயரிட் டனைவோரு
 மேத்தி யிறைஞ்சித் தத்தமது
 மனமார் விருப்பி னுறைபதியின்
 மருவி வாழ்ந்தா ரிப்பெயர்கள்
 முனமார் கலியைக் கடைந்தெடுத்த
 முதிர்வான் சுவையி லமிர்தேபோற்
 கனமார் பெயரா யிரந்தம்முட்
 கருத்தாற் றெரிந்து கொண்டனவாம்.

4 பெயரா யிரமு மெடுத்தோதிற்
 பெருகும் பயனிப் பன்னிரண்டு
 பெயர்மாத் திரையால் வருமென்னிற்
 பெயர்த்தும் பெருமை பேசுவதென்
 பெயரீ ராறு களிற்றுமுகப்
 பெருமா னடியைப் பூசித்துப்
 பெயரா வன்பின் யர்வர்களும்
 பேணுங் கருமற் தொறுமுரைப்பார்.

விகாயகர் சொகுப இலக்கணம்

1 கங்கையும் பணிவெண் திங்களும் விரைத்த
 கடுக்கையற் தொங்கலு மரவும்
 தங்குபொற் சடையும் முக்கணுந் தாதை
 தாணுவென் றுயர்த்தமென் மலர்க்கை

அங்குச பாச மணிந்துவெற் புயிர்த்த
 வாரணங்கு அன்னையென் றுணர்த்த
 வெங்கலி முழுதுந் துடைத்தருள் பட்டி
 விநாயகன் சேவடி பணிவாம்.

(பேரூர்ப்புராணம்)

(இது சிவமும் சத்தியுமாக விளங்குபவர் விநாய
 கர் என்பதைக் காட்டும்.)

2 முகமதியும் கட்கடுவும் களவனையும்
 உத்தரிய முகப. டாத்தும்
 புகர்மதமா மழகளிறும் கரமலர்க்கற்
 பகதருவும் பொருவில் பாதத்
 திகழுறுபங் கயனிதியும் தோன்றுபரைப்
 பாற்கடலிற் சிறந்து தோன்றும்
 உகலருமைங் கரவமுதை யுளங்குளிரப்
 பூரித்தே யுவகை பூப்பாம்.

(சிதம்பர சுவாமிகள்)

விநாயகரை அமுதமாகவும், அவர் தோன்றிய
 இடமாகிய பராசக்தியைப் பாற்கடலாகவும் உவமிக்
 கப்பட்டுளது.

விநாயகரைப்பற்றி சிவபூசை விளக்கத்திற் கண்ட
தத்துவ விளக்கம்

விநாயகர் பாணை முகம், மூன்று கண்கள், ஐந்து
கரங்கள், பெருத்த வயிறு, ஒரு கொம்பு, மும்மதம்,
இரண்டு திருவடி உடையவர். தமது கரங்களில்
தந்தம், பாசம், அங்குசம், பாஞ்சசனியம் முதலிய
வற்றைக் கொண்டுள்ளார்.

கயமுகனைச் சங்கரிப்பதற்காக முரித்த ஒரு
கொம்பை ஏந்தியது மும்மலங்களை நீக்குபவர் தா
மென்பதைக் காட்டுதற்காம். உயிர்களைப் பாதிக்கும்
ஆணவமலமாகிய பாணையைப் பாசத்தாற் கட்டி, அங்
குசத்தால் அடக்கி, மறைத்தலென்னும் கருணைபுரி
பவர் தாமென்பதை அறிவித்தற்காகப் பாசாங்குசங்
களை ஏந்தினர். ஆணவத்தைப் போக்கி, உயிரை
ஆட்கொள்பவர் என்பது ஆணவ சொரூபமாகிய கய
முகனைப் பாசக்கயிற்றாற் கட்டி, அங்குசத்தால்
அடக்கி, அவன் மலத்தை நீக்கிச் சுத்தனாக்கி, அவ
னைத் தமக்கு வாகனமாக்கிக்கொண்டு பெரும்பேற்றை
அளித்தார் என்பதால் போதரும். இவருடைய துதிக்
கை விர்து நாத தத்துவத்தைக் குறிப்பித்து, இவரது
ஞானசொரூபத்தை அறிவிக்கின்றது. அடியார்கள்

பசு ஞானத்தைக் கவளமாக ஒப்பிக்க, அதனை உண்டு
தமது பேழை வயிற்றில் துறுத்துச் சிவஞானத்தைக்
கொடுப்பவர் தாமென்பதை உணர்த்தும்பொருட்டுக்
கவள உணவாகிய மோதகத்தை ஓர் கையிற்கொண்
டார்.

உள்ளமெனுங் கூடத்தி லுக்கமெனுந்
தறிநிறுவி யுறுதி யாகத்
தள்ளரிய வன்பென்னுந் தொடர்நூட்டி
யிடைப்படுத்தித் தறுகட் பாசக்
கள்ளவினைப் பிசுபோதக் கவளமிடக்
களித்துண்டு கருணையென்னும்
வெள்ளமதம் பொழிசித்தி வேழத்தை
நினைந்துவரு வினைகள் தீர்ப்பாம்.

(திருவிளையாடற்புராணம்)

சிவபெருமான் பஞ்சகிருத்தியாவதிபர் தாமென்
பதை ஈசானம் முதலிய ஐந்து திருமுகங்களால்
உணர்த்துதல்போல, விநாயகரும் துதிக்கை முதலிய
ஐந்து கரங்களால் உணர்த்துகின்றார்.

இவர் உயர்திணைப் பொருளும், அஃறிணைப்
பொருளுமாய் விளங்குபவர். யானை முகமும் தேவ
சரீரமும் உடையவர்.

உயர்திணையு மஃறிணையும் படைத்தளித்துத்
 துடைக்குமுத லொருதானே யென்று
 அயர்வற எத்தகையோரு மறிந்துய்யத்
 தெரிக்குமடை யாள மேய்ப்பப்
 பெயர்கொளுயர் திணையுமஃ றிணையும்
 விரவிய வருவிற் பிறங்குவாளை
 மயர்வடிய வர்க்ககற்றுமொரு மருப்பாளை
 விநாயகனை வணங்கு வாமால்.

(சூதசங்கிதை)

பிரமாண்ட புராணக் குறிப்புகள்

பதினெண் மஹாபுராணங்களுள் கடைசியான பிரமாண்ட புராணத்தின் உத்தரகாண்டத்தில் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவருக்கும் அகஸ்தியருக்கும் நடந்த ஸம்வாத வடிவமாய் விளங்கும் “லலிதோபாக்கியான”த்தை விமர்சித்த பெரியார் எழுதுகின்றார்கள் : “மன்மதன் எரிந்த சாம்பலிலிருந்துண்டான ஒரு அசுரனைப் பராசக்தி தோன்றி, சம்ஹரித்து மறுபடியும் காமனைப் பிழைப்பித்த விஷயமே லலிதோபாக்யானத்தில் பிரதானமாய் விளங்குகிறது.”

2. ஆத்ம கோசாவிருத்திகளாகும் ஸ்ரீ லலிதாம்பாளின் ஆத்மீக சக்திகளைக்கொண்டு, [அதாவது பரம்பாள், சியாமளே, வாமாஹி, விக்னேஸ்வரன் ஷடாம்நாய தேவதைகள், பாலை, ஸம்பத்கரீ, அஸ்வாருடை, நகுலி, ரஸ்மிமாலா தேவதைகள்] அநாத்ம, அவித்யா விருத்திகளாகும் பண்டஸையத்தையும் பண்டாசுரனையும் நாசம் செய்தாள் என்பதே தத்வம்.

3. ஆதிசிவசக்திகளாகிய காமேஸ்வர காமேஸ்வரியின் புன்சிரிப்பு சந்தோஷமே, விக்னேஸ்வர

உத்பத்தி என்று இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறதை கவனிக்கவேண்டும்.

“காமேஸ்வர முகாலோக கல்பித ஸ்ரீ கணேஸ்வர” என்பது லலிதா சகஸ்ரநாமாவளியில் உள்ள நாமம்.

4. அத்வைத ஞானத்திற்கு அனுகூலமான ஆத்மகோசாவிருத்திகளைச் செழித்து ஒங்காமல் தடுக்கும் ப்ரத்யூஹ கூட்டமே பண்டாசுரனது விக்ரயந்திரம். அவற்றைத் தடுத்து அழிக்கவே காமேஸ்வர காமேஸ்வரியின் புன்சிரிப்பில் கணேஸ்வரன் தோன்றினார் என்பதை ஊகித்தறிந்தால் விக்ணேஸ்வர நாகிய கணபதியின் அருள் இல்லாதுபோனால் எந்தக் காரியமும் சித்திபெறுது என்பது தெரியவரும்.

5. யோகநிஷ்டையிலிருந்தும் கலைந்த பரமேஸ்வரன் தன் எதிரில் புஷ்ப பாணங்களுடன் நிற்கும் காமனை தன் மூன்றாவது கண்ணால் எரித்தார். சித்திரத்தில் சமர்த்தரான சித்ரகர்ம கணபதி எரிந்துபோன மன்மதனது சாம்பலை ஓர் புருஷாகாரமாகச் செய்தார். அதைச் சிவன் தன் கண்ணால் பார்த்தவுடன் அது ஒரு தேஜஸ்வியான புருஷனாய் உயிர்பெற்றெழுந்தது. கணேஸ்வரனான சித்ரசேனன் அவனைத் தழுவி ‘சிவனை ஸ்தோத்திரம் செய்’ என்று சதருத்ரிய மந்தி

ரத்தை அவனுக்கு உபதேசித்தார். அங்ஙனமே அப் புருஷன் அதனை ஐயித்து சிவனை நமஸ்கரித்தான். சந்தோஷங்கொண்ட சாம்பசிவன், அவன் கோரிய படி சத்ருவின் பாதிப்பலம் அவனை வந்தடையும்படியும், சத்ருக்களது அஸ்திரசஸ்திரங்கள் அவனைப் பாதிக்காதபடியும், அறுபது ஆயிரம் ஆண்டு ராஜ்ய மாளும்படியும் வரந்தந்தார். இவனது செயலைக்கண்டு பிரஹ்மா “பண்ட் பண்ட்” என்று நகைத்தபடியால், இவனுக்கு “பண்டாசுரன்” எனப் பெயர் உண்டாயிற்று.

“மஹா கணேச நிர்பின்ன விக்ரயந்திர ப்ர ஹர்ஷிதா” என்பது அடுத்த நாமம்.

ஆதி நடு அந்தமில்லா உமாபதியின் மைந்தன் ஆன கணேஸ்வரரே, இங்கேயும் ஏற்பட்டுள்ள ஆக்க அழிவுகளுக்கும் காரணராயிருப்பது நன்கு தெரிய வரும்.

“பிரணவப்பொருளாம் பெருந்தகை ஐங்கரன் சரண அற்புத மல்லே” புத்திமுத்திகளைக் கொடுக்கும் ஆதலால், அவைகளை எமது தலைக்கணியாகச் சூடு வேரம் என்பர் பெரியோர்.

6. ஸ்ரீ வள்ளிதேவிக்கும் ஸ்ரீ சுப்ரமண்யத் திற்கும் திருமணம் முடிப்பதற்கும் கணபதியின் திருவருள் தானே காரணமாயிருந்தது அல்லவா ?

“பிடியத னுருவுமை கொளமிசு கரியது
வடிகொடு தனத்தி வழிபடு மவரிடர்
கடிகண பதிலர அருளினன் மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை மிறையே”

கணேசாய மங்களம் !

மற்றைய சரிதைகள்

பிள்ளையார் சிவபிரானைச் சுற்றி வலம் வந்து மாங்கனி பெற்றதும், தம்பிக்காக யானையாக வந்து வள்ளி நாயகியை மணம்புரிவித்ததும் பாரதம் எழுதிய தும் கீழ்க்கண்ட பாடல்களால் அறியலாம்.

1. கொம்பனைய வள்ளி கொழுநன் குறுகாமே
வம்பனைய மாங்கனியை நாரைபூர்—நம்பனையே
தன்னவலஞ் செய்துகொளுந் தாழ்த்தடக்கையாய்
[என்னோய்
பின்னவலஞ் செய்வதெனே பேசு.

(நம்பியாரண்டார் நம்பி)

- 2 அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
 அப்புன மதனிலை இபமாகி
 அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
 அக்கண மணமுள் பெருமாளே.

(திருப்புகழ்)

- 3 பொன்னே யனையாள் முன்போகூர்
 திறல் நோக்கி
 என்னே யினிச்செய்வதென் றிரங்கி
 எம்பெருவான்
 தன்னே ரிலாதமநுந் தந்திமுகத்
 தெந்தைதனை
 முன்னே வருவாய் முதல்வா
 வெனநினைந்தான்

அறியுற் றிடுபா ரதமான வெலாங்
 குறியிற் றிடுதோன் முகர்குஞ் சரன்மேல்
 எறியுற் றமருப் பினிலேடெனவாய்ப்
 பொறியுற் றிடுமென் பதுபொய்த் திடுமோ.

(கந்த புராணம்)

அரும்பதக் குறிப்பு

(அகவல்)

வரி

- 1—சீதக்களபம் - சந்தனக்காப்பு
- 2—பாதம் - திருவடி (ஞானம்)—“மலர்சிலம்படி வாழ்த்தி
வணங்குவாம்” (பெரிய புராணம்)
- 4—வன்னம் - வர்ணம்
மருங்கில் - இடுப்பில்
வழிப்ப - பிரகாசிக்க
- 5—பேழை வயிறு - பெட்டிபோன்ற வயிறு—எல்லா உல
கத்தையும் தம்மிடத்தில் அடக்கியவர் என்பதைக்
குறிக்கும். “பேழைப் பெருவயிற்றோடும் புகுந்து”
(கபிலர் இரட்டைமணிமாலே 4); “மத்தன வயி
றனை” “குடவயிறன்” என்று கூறுவர் அருணகிரி
யார்.
- 6—வேழமுகம் - யானைபோன்ற முகம்; அதாவது பிரணவ
சொருபம்—“பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை
ஐங்கரன்” (நறுந்தொகை).
- சின்னாம் - சிலப்புத் திலகம்—“ஐயபொட்டிட்ட அழகு”
(திருவிசைப்பா)

- 7—அங்குச பாசம் - யானைத்தோட்டியும் பாசக்கயிறும்
- 8—நீலமேனி - யானைபோன்ற கறுத்த உடம்பு
- 9—நான்ற வாய் - தொங்குகின்ற யானை வாய்
- 10—மும்மதம் - கன்னமதம், கும்பமதம், கோசமதம்; இவை இச்சா ஞானக்கிரியா சக்திகளைக் குறிப்பன.
- 11—இரண்டு செவி - முறம்போன்ற காதுகள்.
- 12—மூப்புரி தூல்—பூணூல்; சொற்பதங் கடந்த துரியமெய்ஞ்ஞான அற்புதம்—துரியாதீத நிலை - “சொற்பதங்கடந்த தொல்லோன் காண்க” (திருவாசகம்)
- 15—மூப்பழம் - வாழை, மா, பலா—மும்மலப்பழ வல்வீன” (திருவாசகம்); “வாழைக்கனி பல்வீன்கனி மாங்கனி” (கபிலர் இரட்டைமணிமாலை 4)
- மூவுகி வாகனம் - பெருச்சாளி [ஆணவமலம்]
- 16—தாயாய் - தாய் குழந்தைக்குக் காட்டும் அன்புபோல.
“தாயிலாகிய இன்னருள் புரிந்த என் தலைவன்” (திருவாசக சதகம்)
- 19—ஐந்தெழுத்து - பஞ்சாக்காரம்—“ஓம் ச் சி வ ர ய வே நன் னெறி காட்டுமே” (அப்பர் தேவாரம்)
- 20—திருவடி வைத்தல் - தீக்ஷைபுரிதல்—“இணையார் திருவடி என் தலைமேல் வைத்தல்” (திருவாசகம்). இறைவன் அப்பருக்கும் சுந்தரருக்கும் திருவடி தீக்ஷை செய்தது இங்கே சிந்திக்கத்தக்கது.

21.—குருவடிவாகி—விநாயகரே குருவடிவத்துடன் எழுந்
தருளி உபதேசஞ் செய்தல்.

24.—கொடுவினை களைதல் - அருள்பாலித்தல்—“விநாயகனே
வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்” (கபிலர்
இரட்டைமணிமாலை 5)

26.—தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவு - ஆராவமுது—“தேற
லின் தெளிவே” “ஆராவமுதே ஆசைப்பட்டேன்”
(திருவாசகம்).

27.—ஐம்புலன் அடக்கும் உபாயம் - பஞ்சேந்திரியங்களால்
நேரும் ஆசையை விடல்.

“கானையோ தவஞ்செய்தேன்
சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாயின் னமுதமுமாய்த்
தித்திக்குந் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம்
புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனரு முயிர்வாழ்க்கை
ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே”

என்னும் திருவாசகக் கருத்தைக்கொண்டது 19—30 வரிகள்.

34.—ஒன்பது வாயில் - ஒன்பது துவாரம் மனிதசரீரத்தி
லுள்ளது—“வேட்கை தணிவிப்பான் விநாயகனே”
(கபிலர் இரட்டைமணிமாலை);

“ஒருமுழமுள்ள குட்ட மொன்பது துறையுடைத் தாய்
அனாமுழ மத நகல மதனில்வாழ் முதலை யைந்து”
(அப்பர் தேவாரம்)

35—ஆறதாரத்து அங்குச நிலை - மௌனநிலை—“மோன
மென்பது ஞான வரம்பு”

37—இடை பிங்கலையின் எழுத்தறிவித்தல் கடையிற் சுழு
முனைக் கபாலங் காட்டல் முதலியன யோகசாதனை
கள். எம்போலியர்களுக்கு விளங்காதவை.

41—குண்டலி - யோக சக்தி.
அசபை - ஓர் மந்திரம்

51—புரியட்ட காயம் புலப்படச் செய்தல் - தன்னை அறி
வித்தல்; தன்னை அறிந்து, ‘யான் எனது’ என்னுஞ்
செருக்கற்றல்தான் முத்தி சித்திக்கும். “நான்
கெட்டவாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ”
(திருவாசகம்)

“யான்என தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வாறோர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும்” (திருக்குறள்)

55—அணுவிற்கு அணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்—
“அண்டத்தான் அப்புறத்தான் ஆனேமுகத்தான்”
(கபிலர் இரட்டைமணிமாலை)

57—வாக்கு மனமு மில்லா மனேலயம்—“உணர்வுசூழ் கடந்த
தோர் உணர்வு” (திருவிசைப்பா)

“சொல்லும் பொருளும் இறந்த சுடர்”

(திருவாசகம், புணர்ச்சிப்பத்து)

61—எல்லையில்லா ஆனந்தம் - “அனவிலா ஆனந்தம் அருளி”
(திருவாசகம், பிடித்தபத்து 16)

66—கணுமுற்றி லின்ற கரும்பு - இன் இராமே மிக இனிப்
பாக இருக்கும். “கரும்பினு மினியன் இறைவன்”
(அப்பர்).

67—வேடமும் கீழும் வினங்க நிறுத்தி மெய்த் தொண்டர்
குழாத்தில் கூட்டல்

“கட்ட றுத்தெனை யாண்டுகண் ணாரகீழ்
இட்ட அன்பொரோ டியாவருங் காணவே
பட்டி மண்டப மேற்றினை ஏற்றினை
எட்டி னேடிசண் டும்அறி யேனையே”

(திருவாசகம், சதகம் 49).

72—வினாகழல் சரணே - உனது திருவடிக் கே யான் அடைங்
கலம்—“நின் திருவடிக்காம் பவமே யருளுகண்டாய்
அடியேற்கெம் பரம்பரணே” (திருவாசகம், திருச்
சதகம் 5) : “பண்ணியா உன்னடிக்கே போதுகின்
தேன் பூம்புகலூர் மேவிய புண்ணியனே” (அப்பர்)

இவ்வகவலில் 1—14 வரி வரை விராயகரின் சொரூபம்
விளக்கப்படுகிறது. 16—72 வரை விராயகர் ஆசிரியருக்கு
அளித்த அருட்செயல் கூறப்படுகின்றது. மூன்றடத்தில்

விநாயகரை விளிக்கின்றார் ஆசிரியர். கற்பகக் களிதே 14-ம் வரி, மூலிக வாகன 15-ம் வரி, வித்தக விநாயக 72-ம் வரி

இந்த அகவலைப் பாடிய ஔவையார் பிள்ளையார் உபவாசி. பிள்ளையார் தமக்கு அருள்பாலித்த வகையைக் கூறி, அவரைத் தோத்திரஞ் செய்கின்றார். இதுவே இவ்வகவல் முதலிய பொருளாம். “நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்னும் முதுமொழிக்கிணங்க, இதை நமக்கு அளித்துள்ளார். யாம் ஒதி இன்புறுவோமாக. நூல் முதலிய பொருள் திருவடிப்பற்றாதலால், அப்பதத்தை முதலிலும் இடையிலும் கடையிலும் வைத்துள்ளார்.

ஔவையார் விநாயகர் திருவடியைச் சரணமாக அடைந்தார். மாதுசிரோமணியாகிய காரைக்கரில் அம்மையார் நடராசப்பெருமான் திருவடிநீழல் அடைந்தார்.

“இறவாத இன்ப அன்பு

வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றார்

பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும்

பிறப்புண்டேல் உன்னை என்றும்

மறவாமை வேண்டும் இன்னும்

வேண்டுகான் மகிழ்ந்து பாடி

அறவாகீ ஆடும் போதுன்

அடியின்கீ முருக்க என்றார்”.

இத்திருவடியின் சிறப்பை,

“இறுமாந் திருப்பன்கொலோ ஈசன்
பல்கணத் தெண்ணப்பட்டுச்
சிறுமா னேந்திதன் சேவடிக்கீழ்ச் சென்றங்
கிறுமாந் திருப்பன்கொலோ”

என்று அப்பர் கூறுகிறார்.

விநாயக கவசம்

(உறுப்பும் காப்பாளரும்)

- 1—சிகை - விநாயகர்; தலை - மகேசுந்தரர்; நெற்றி - காளிபர்; புருவம் - மகோதரர்; விழிகள் - பாலசுந்திரர்.
- 2—அதரம் (உதடு) கசமுதர்; தாலம் (நாக்கு) - கணக்கிரீடர்; சுபுகம் (கண்ணம்) - கிரிசை (பார்வதி சுதர்); வாக்கு - விநாயகர்; கை - துண்முகர்; செவி - பாசபாணி; நாசி - சித்திதார்த்தர்.
- 3—முகம் - குணேசர்; கனம் (கழுத்து) - கணேசர்; இருதோள் - கந்தபூர்வசர்; முலை - விக்கினவிகாசர்; இறையம் (இருதயம்) - கணநாதர்; அகடு (வயிறு) - ஏரம்பர்.
- 4—பக்கமிரண்டு (விலாப்புறம்) - தராதரர்; பிருட்டம் (முதுகு) - விக்கினகாரர்; லிங்கம் (குறி) - வியாஷ் பூஷணர்; குய்யம் (குதம்) - வக்கிரதுண்டர்; சகனம் - கணபர்; ஊரு (தொடை) - மங்களமூர்த்தி.

5—முழந்தாள் - மகாபுத்தி; பாதம் - ஏகதந்தர்; கரம் - கிப்பிரப்பிரசாதனர்; முன்கை - ஆசாரபூகர்; விரல் - பதுமவத்தர்; கைகள் - விநாயகர்; கிழக்குத்திசை - புத்தீசர்.

6—அக்கினி திசை - சித்தீசர்; தென்திசை - உமாபுத்திரர்; நிருதி திசை - கணேசுரர்; மேற்கு திசை - விக்கினவர்த்தர்; வாயு திசை - கசகண்ணர்; உதீசி (வடக்கு) திசை - நிதிபர்; வடகிழக்கில் - ஈசுரந்தனர்.

7. பகலில் காப்பவர் - ஏகதந்தர்; இரவிலும், சந்தியாவந்தனகாலங்களிலும் காப்பவர் — விக்கினகிருது; இராக்கதர், பூதம், பேய் முதலியவற்றால் ஏற்படும் துயரத்தை நீக்குபவர்—பாசாங்குசர்.

8—எல்லா உலககுகமும் கொடுத்துக்காப்பவர்—சர்வாயுதர் மக்கள் உறவினர் முதலியோரைக் காப்பவர்—மயூரேசர்.

9—சிவீதம் (ஜீவனம்)-கபிலர்; கரியாதி (குற்றம் குறை) - விகடர்.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்.
1. பதிப்புரை	... iii
2. விநாயகர் அகவல்	... 1
3. விநாயக கவசம்	... 5
4. அஷ்டோத்தர சதநாமாவளி	... 10
5. தோத்திரப்பாக்கள்	... 16
6. விநாயகரின் பன்னிருதிருநாமங்கள்	20
7. பிரமாண்ட புராணக் குறிப்புகள்	... 26
8. அரும்பதரக் குறிப்பு	... 31

இந்நூல் கிடைக்குமிடம் :—

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை,

26, காரணேசுவரர் கோயில் தெரு,

மயிலாப்பூர், சென்னை.

பதிப்புரை.

யாழ்ப்பாணத்து மல்லாகம் சி. சேந்திநாதையர் எழுதிய இச்சிறுநூல் சென்னை ஞானப்பிரகாச அச்சக் கூடத்தில் கடந்த 1897-ம் ஆண்டில் பதிப்பிக்கப் பட்டது. கிறிஸ்துமதப்போதனைக் கிளர்ச்சியால் இந்நூல் மதப் பிரசாரணம் அக்காலத்தில் அதிகவிரமாக நடந்தது. Hindu Tract Society மூலமாகப் பல சிறு பிரசுரங்கள் வெளிவந்தன. அப்பிரசுரங்களுள் ஞானரத்னாவளியும் ஒன்று. இது உருவத்திற் சிறியதேயாயினும் பெயருக்கேற்ப, பல அரிய துட்பங்களை விளக்குவதாம். இக்காலத்தில் உலோகராயதம் எங்கும் அதிகமாகப் பரவியிருப்பதால், இத்தகைய நூல்கள் வெளிவர வேண்டியது அவசியமாயிற்று. இப்பிரசுரத்தின் அச்சச் செலவின் பெரும்பாகத்தை எனது நண்பரும் சைவசிகாமணியுமாகிய பிசுராண்டார் கோயில் பிரசுரதார இராவ்பகதூர் கோ. இராசகோபால பிள்ளையவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டனர். அப்பெருந்தகையாரின் உதராகுணத்திற்கு அறிஞரியாக இப்பதிப்பை அவர்களுக்கே அர்ப்பணஞ்செய்கின்றேன். இப்பதிப்பிற் பல இன்றியமையாத திருத்தங்களும் மாற்றங்களும் புரிந்து புதுப்பித்துதலிய எனது நண்பர் சு. சிவபாதசுந்தரம் பிள்ளை அவர்களுக்கு எனது வந்தனத்தைச் செலுத்துகிறேன்.

சே. வெ. ஜம்புலிங்கம்

திருமயிலை }
சர்வதாரி }
தைப்பூசம் }

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஞான ரத்நாவளி

1 விநாயகர் ஓங்கார வடிவின்.

ஓங்கார வடிவானவன் பாததாமரையு

முபய பரிபுரமறைகளும். (1)

(துண்டி விநாயகர் திருவநுட்பா)

ஓங்காரத் தனியுருவே போற்றி. (2)

(விநாயகர் போற்றித் திருவகவல்)

பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்

சரணவற் புதமலர் தலைக்கணி வோமே. (3)

(நறுந்தோகை)

2 சிவனும் உமையும் பிதா மாதா.

கடவுளுடைய அன்பும் இரக்கமும் அருளென்
றும் அருட்சத்தி யென்றும் சொல்லப்படும். ஆதலால்
கடவுளை நமது பரமபிதா என்றும் அவருடைய அருட்

சத்தியைப் பரமமாத்ரா என்றும் சொல்லுகிறோம். நாம் ஒருவரிடத்திலே எவ்வளவு பற்றோடிருந்தாலும் அவருக்கு ஒரு நன்மையைச் செய்யும்போதுதான் அந்தப் பற்று வெளியாகின்றது. அதுபோலக் கடவுள் உலகங்களைப் படைத்து ஆன்மாக்கள் வாழ்வதற்கு வேண்டிய சீரம் முதலியவற்றைக் கொடுக்கும்போதுதான் அவருடைய அருட்சத்தி வெளியாகின்றது. இப்படி அருட்சத்தி வெளியாதல் அவர் அருட்சத்தியோடு சேர்தலாகச் சொல்லப்படும். இது திருக்கலியாணமென்றும் கூறப்படும்.

ஈசனரு ளிச்சையறி வியற்ற லீன்ப

மிலையமொடு போகமதி கார மாகித்.

தேசருவ மருவுருவ முருவ மாகித்

தேவியுமாய்த் தேசமொடு செல்வ மாகிப்

பேசரிய வுயிரையெலாம் பெற்று நோக்கிப்

பெரும்போக மவையளித்துப் பிறப்பினையு மொழித்தித்

டாசகலு மடியருளத் தப்பனுட னிருக்கு

மன்னையருட் பாதமலர் சென்னி வைப்பாம். (1)

அறவகைச் சமயத் தோர்ச்சு,
 மவ்வவர் பொருளாய் வேறாங்
 குறியது வுடைத்தாய் வேதா
 சுமங்சளின் குறியி றந்தங்
 சுறிவினி வருளான் மன்னி
 யம்மையோ டப்பனாகிச்
 செறிவொழி யாது நின்ற சிவனடி (2)
 சென்னி வைப்பாம்.

(சிவஞான சித்தியார்)

3 நடராசர்

சிவத்தியானத்திற்கு நடராச வடிவம் மிகவும் பொருத்தமானது. அவ்வுருவத்திலடங்கிய ஒவ்வொரு பாகமும் அரிய உண்மைகளை விளக்கி நம்மை நல் வழியிற் செலுத்தத்தக்கது. ஒரு திருக்கரத்திலேயுள்ள உடுக்கையானது படைத்தற்றொழிலைக் குறிக்கின்றது. கடவுள் நம்மைப் படைத்தது நாம் மெய்ப்பொருளாகிய அவரையடைந்து பேரானந்தத்தைப் பெறுதற்காக என்பதை அது காட்டத்தக்கது. மற்றொரு திருக்கரம் அபயமளிக்கின்றது. அதாவது : நாம் உங்களைக் காப்போம் நீங்கள் பயப்படவேண்டாம் என்னும் குறிப்பையுடையது. வேறொரு திருக்கரத்திலே நெருப்பு இருக்கின்றது. அது அழித்தலைக் குறிக்கின்றது. நான் காவது திருக்கரம் குஞ்சித பாத்தத்தைக் காட்டுகின்றது.

திருவடிகளுள் ஊன்றிய பாதம் முயலகளை மிதித்து
ஆணவத்தை நசுத்தலைக் குறிக்கின்றது. தூக்கியதிரு
பவடி அவர் நம்மைத் தம்மோடு சேர்த்துத் தம்மை.
போல் ஆக்குவார் என்னும் அருளலைக் காட்டுகின்றது.

தோற்றந் துடிய தனிற் றேயுந் திதியமைப்பிற்
சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்காரம்-ஊற்றமாய்
ஊன்று மலர்ப்பதத்தே உற்றதி ரோதமுத்தி
நான்மலர்ப் பதத்தே லாடு.

(உண்மை விளக்கம்)

பூமலி கற்பகப் புத்தேள் வைப்பும்
நாமரீர் வரைப்பி னுனில வளாகமும்
ஏனைப் புவனமு மெண்ணீங் குயிருந்
தானே வகுத்தான் தமருகக் காமே
தனித்தனி வகுத்த சராசரப் பகுதி
அனைத்தையுங் காப்பதுன் னமைத்தபொற் காமே
தோற்றுபு நின்றவத் தொல்லுல கடங்கலும்
மாற்றுவ தாரமூல் வைத்ததோர் காமே
சுட்டிய வினைப்பய னெவற்றையு மறைத்துநின்
றாட்டுவ தாகுநின் னூன்றிய பதமே
அடுத்ததின் னுயிர்கட் களவில்பே ரின்பார்
கொடுப்பது முதல்வநின் குஞ்சித பதமே
இத்தொழி லைந்துநின் மெய்த்தொழில்

(சிதம்பரமுந்மணிக் கோவை)

4 சிவனுடைய அங்க பிரத்தியங்கம் சாங்க உபாங்கமனைத்தும் அருள்வடிவே.

உருகருள் குணங்க ளோடு முணர்வரு ளருவிற் றோன்றி
கருமமு மருள் ரண்றன் கரசர ணுதிசாங்கந்
தருமரு ளுபாங்க மெல்லாந் தானரு டனக்கொன் றின்றி
அருளுரு வுயிருக் கென்றே யாக்குல னமவன் றானே.

(சிவஜ்ஞானசித்தியார்)

அங்கமாவன:-சிரசும், முகமும், இருதயமுமாம்.

பிரத்தியங்க மாவன:- மார்பும், கண்டமும், ஸ்த
னங்களும், தோள்களும், நாடியும், உதரமும், குழிய
மும், கண்களும், நாசியும், காதும், கைகளும், பாதங்
களும், விரல்களும், துடைகளும், முழந்தாள்களும்,
கணைக்கால்களுமாம்

சங்கமாவன:- ஆரிண்ணியாதிருணத்திரயம்-திரி
சூலம், சத்தியம்-பரசு, பிரதாபம்-கட்கம் துர்பேத்தியம்
வச்சிரம் அதுக்கிரகம்-அபயமுத்திரை, ருத்தியாதி சுத்த
மாயை-நாகம், அதோமாயை-பாசம், விவர்ணம்-அங்கு
சம், சத்தநாதம்-கண்டை, பாசசங்காரம்-அக்ரி

உபாங்கமாவன:-வஸ்திரம், உபவிதம், மாலை,

கந்தம், ஆசனம், ஆபரணம், ஆவரணம் என்னும் இவ்
வேழுமாம்

(5) சிவனுடைய சந்திரன்; ஏறர்தல்; அவனவளது
நிலை; முக்கண், மான், சூலம்: அட்டமூர்த்தம்?

எல்லாம் அறிபவர் (சருவஞ்ஞர்) என்பதும் தூம
தியைச் (சந்திரனை) சூடினமையாலும், எப்பொருட்
தும் இறைவரென்பது தருமவடிவினதாகிய ஏறர்தல்
னாலும், அவர் எவர்க்கும் எவற்றிற்கும் பொதுநிலைய
ரென்பது “அது அவள் அவன்” என நின்றமையா
னும் அவரிடத்திலே முத்தி வேள்வியும் தொக்கவென்
பது முக்கண்ணர் என்றமையானும், வேதகாயகரென்
பது வேதங்களைக் (கால்களாகக்கொண்ட) மான்மறி
உடைமையானும், அவர் பிரம விஷ்ணு ருத்திரரென்
னும் அம் மூவராய் நின்றமை ஒருதாட்சூலமேந்துதலி
னாலும் அவர் உலகத்துண்மையின ரென்பது (பிருதின்
அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன்
ஆன்மா என்னும்) அட்டமூர்த்தத்தினாலும், அவரு
டைய பிறவடிவும் வண்ணமும் அவர் பெருமையையே
யுணர்த்துமெனவும் அறியப்படும்.

தூமதி சடையிசைச் சூடுத தூகெறி
யாமதி யானென வமைத்த வாரே
அறனுரு வாகிய வானே ஹர்தல்

இஹையவ னியானென வியற்றுமாதே
 அதவவளவ னெனநின்றமை யார்க்கும்
 பொதுநிலை யானென வுணர்த்திய பொருளே
 முக்கண னென்பது மூத்தீ வேள்வியிற்
 றொக்க தென்னிடை யென்பதோர் சுருக்கே
 வேத மான்மறி யேந்துதன் மற்றதன்
 நாதனா னென்ன நவிற்று மாதே
 மூவிலை யொருதாட் சூல மேந்துதன்
 மூவரும் யானென மொழிந்த வாதே
 எண்வகை மூர்த்தி யென்பதிவ் வுலகினில்
 உண்மை யானென வுணர்த்திய வாதே
 நிலரீர் தீவளி யனன்வா னென்று
 மூலவாத் தொல்புக முடையோ யென்றும்
 பொருளுந் பூதப் படையோ யென்றும்
 தெருவரின் றுலகினிற் றெருட்டு மாதே
 ஈங்கிவை முதலா வண்ணமும் வடிவும்
 ஒங்குநின் பெருமை யுணர்த்தவு முணராத்
 தற்கொலி மாந்தர் தம்மிடைப் பிறந்த
 சொற்பொருள் வண்மையிற் சுழலு மாந்தர்க்
 காதியாகிய வறுதொழி லாளர்

(பதினேராந்திருமுறை.)

6 திருவாசி

ஒங்காரமே திருவாசி

ஐங்கார மேந்நி நிதவாசி யுத்ததனில் .
நீங்கா வெழுத்தே நிறைசுடராம்— ஆக்காரம்
அற்றா ரறிவரணி யம்பலத்தா னுடலிது
பெற்றார் பிறப்பற்றார் பின்.

(உண்மை விளக்கம்)

7 இடபம்.

சிவனேறும் இடபம் ஞானமயம்

சொன் மறைத்தொகை யாகம முதலிய துதிப்பப்
பொன்மை பெற்றதன் கோடகர் நீங்கியே பொற்றான்
வன்மை பெற்றதன் டோதான் மொய்யப்பிடை வைத்துச்
சிங்ம யத்தனி மால்விடை யேறினன் சிவனே.

(கந்தபுராணம்)

8 பூணூல் சிகை

பூணூல் வேதாந்தத்தையும், சிகை ஞானத்தை
யும் குறிக்கும்.

நூலுஞ்சிகையு நுவலிற் பிரமமோ
நூலது காற்பாச நுண்சிகைகோசமாம்
நூலது வேதாந்த நுண்சிகைஞானமாம்
நூலுடையத்தணர் காணுநுவலிலே,

(சிதமந்திரம்)

9 முடி

முடி அத்துவிதத்தைக் குறிக்கும்

அத்வைதகிரந்தி:.

(பாகபதப் பிரமோ பதிதம்)

10 கந்தசுவாமி

ஒங்காரத் துள்ளொளிக்துள்ளே முநகனுநவங்காணப்படும்
ஒங்கார மூலப்பொருளாயுயிர்தோறுமென்று
நீங்கா தமருங் குமரேசனை (1)

ஒமெனப்படுக்குமையே யொப்பிலாமுருகன்
மாழகத்துளொன்றும் (2)

(கந்தபுராணம்.)

ஒங்காரமு மடங்கா ரொடுங் கார்பர மாணந்தத்தே
தேங்கார் நினைப்பு மறப்பு மரூர் நினைப் போதளவும்
ஒங்காரத் துள்ளொளிக் துள்ளே முநக னுநவங்கண்டு
அங்கார் தொழும்புசெய் யாரென்செய் வாரியம தாதருக்கே.

(கந்தரலங்காரம்)

11 கந்தசுவாமியின் ஆறுமுகம்

சிவபெருமானுக்குரிய சகுவஞ்ஞதை, திருப்தி,
அநாதிபோதம், அலுப்தசத்தி, அநந்தசக்தி, சுவதந்திரத்
துவம் என்னும் சுத்த சரட்குணங்களும் கந்தசுவாமி
யுடைய ஆறுமுகங்கள் என்பர். (சகுவஞ்ஞதை—முற்
றறிவு; திருப்தி—வாய்ப்பிலின்பமுடைமை; அநாதி
போதம்—இயல்பாகவே பாசங்களினிங்குதல், அலுப்த

சத்தி—பேரருளுடைமை; அநந்தசத்தி — முடிவிலாற்
றலுடைமை; சுவதந்திரத்துவம்—தம்வயமுடைமை,

எவர்தம் பாலுமின்றி யெல்லேதீ ரமலற்குள்ள
முவிந் துணறுத் தீய்க்து முகங்கடாய் வந்த வென்னப்
புவியல் சரவணத்தண் பொய்கையில் வைகு மையன்
ஆவிக ளருளு மாற்றா னறுமுக கொண்டா னன்றே.

(கந்தபுராணம்)

12. வேலாயுதம்

ஆன்மாக்களுக்கு முத்தியின்பங் கொடுக்க விரும்
பும் விருப்பமெனப்படும் இச்சாசத்தியும், அதற்கு
வேண்டிமனைவகளை அறியும் அறிவெனப்படும் ஞான
சத்தியும், அறித்தவைகளைச் செய்யும் செயலெனப்
படும் கிரியா சத்தியுமாகிய மூன்று சத்திகளின் அடுக்கு
வேலாயுதமாகம் என்க.

இச்சா ஞானக் கிரியையெனு

மவைமூன் றிலையாய்க் கிளைக்கெழுந்திட்

டச்சா னாழி யறச்சுவற்று

மயில்வே லோருகை வலத்தமைத்து,

(கீர்த்தனிகை: [ராணம்].)

13 தெய்வயானையம்மை வள்ளியம்மை

தெய்வயானையம்மை வள்ளியம்மையென்னும் இருவரும் முறையே சுப்பிரமணிய சுவாமியினுடைய ஞான சத்தியும் கிரியாசத்தியுமாவர்.

கல்லகம் குடைந்த செவ்வேற் கத்தனோர் தருவ தாகி வல்லியர் கிரியை ஞான வல்லியின் கிரியாய்ச் சூழப் பல்லுயிர்க் கருணைப் பூத்துப் பவகெறி காய்த்திட்டண்பர் எல்லவர் தமக்கு முத்தி யிருக்களி யுதவு மென்றும்.

(கந்த புராணம்)

14 ஞானபூசை

ஆன்மா சிவனுடைய பாசிவ பூரண ஞானப்பிரகாசத்தில் அழுந்துவது ஆவாகனம். அதில் நிலைபெறுதல் தாபனம். ஆன்மா அறிவு சிவபூரணத்தினும் சிவபூரணத்துளும் ஆன்மா அறிவினும், ஒன்றையொன்று பிரியாதிருத்தல் சந்நிதானம். ஆன்மா அறிவு என்றும் ஒழிவின்றிச் சிவத்திலே சமைந்துபோதல் சந்நிரோதனம். ஆன்மா சுத்தியின்பொருட்டுக் கொடுக்கப்படுவது பாத்தியாசமனாக்கியம். மோகஷஇன்பத்தின் பொருட்டுக் கொடுக்கப்படுவது புஷ்பம். நின்மலசுத்தியின் பொருட்டுச் செய்யப்படுவது மஹாபிஷேகம். அறி யாமையை ஒழித்து அறிவைப் பெறும்பொருட்டுக்

கொடுக்கப்படுவது தூபதீபம். சிவானுபூதியின் பொருட்
டுக் கொடுக்கப்படுவது ஸ்வேத்தையம். சிவனியாபகம்
ஆன்மாவில் விளங்குதலின் பொருட்டுச் செய்யப்படு
வது பிரதட்சீணம். ஆன்மா சிவத்தோடு அத்துவித
மாதல் நமஸ்காரம்.

இப்படித் தரைமுதற் சமணை யீரூய்ச்,

செய்யினியா பிக்கும் பரம சிவனது

பொருவி லுயர்பரி பூரணந் தன்னை

யறிவிவழந்துத லாலா சனமே

அலையா தழுந்த நிலைபெறல் தாபனம்.

இவன்தன தறிவு சிவன்பூ ரணத்திலுந்

சிவன்பூரணத்துவம் இவன்தன தறிவி லுந்

ஒன்றையொன் றகலா துறவுசெய் திருப்ப

தொன்றிய சந்நி தானமென் றுரைப்பர்

இவனிடத் துறுமறி

வென்று மொழிவறச்

சமைவது தானே சந்நிரோதனமே.

பாத்தி யாசம ஞர்க்கியம் பழுதக

லான்ம சுத்தி நிமித்த மாகவும்,

நறுமல ரதனை நல்வி ட் டின்பம்

குறுகுத லேது வாகவுங் கொடுத்து

நிகழ் மல சுத்தி நிமித்த மாக

மகிழ்வுட னேதிரு மஞ்சனம் பண்ணி,

ஞான விளக்க கண்ணுதற் பொருட்டுத்
தூய தீபர் துதைத்தினி தளித்து
பின்பை பண்பை; பிறத்தற் பொருட்டு,
வைவேத் தியழக வாசமு கஸ்கி,
அயன்மா ஸ்வர்கீழரகையின் பொருட்டுச்
செய்யான் புறவெதிர் தண்டம் பண்ணி

(சநாகிவநுபம்)

ஆவாழகம் சாத்மசி சித்ப்ரகாசே
தத்ர ஸ்திகி: ஸ்தாபகசிவீர்ஸ்ய
ஸாத்ரீத்ப மாத்மேசுவரஸந்திராம்
நிரோதகம் ஸ்வஸ்ய சிவே நிரோக:,,

மாயாந்ரபஸ்ய களாம் பாத்யாசமகாதிகம்,
கர்மத்யலிநாச: ஸ்யாதர்மம்ஜ்ஞானமோசகம்,,
மஹாபிலேகம் நைர்மல்யம் வஸ்துசுத்திராவ்ருதி:
அஜ்ஞாநவாஸகாந சோதூபா தீப: ஸ்வபம்ப்ரபா,,
சிவானுபூதிர் நைவேத்யம் பாத்யம்ச ஸுவாவ்ரிதம்
கலநாயகளாம் ஜகத் தாம்பூலம் முகவாஸகம்
ப்ரதக்ஷினம்ச ஸ்வத்ர வ்யாபகம் ஸஹ சம்புநா
ஸரித்ஸமுத்ரஸம்யோகாஜ்ஜலம் ஸமரஸம் யதா
ததா சாத்மஸ்வயோர் யோகாந்ரமஸ்கார: ப்ரகீர்த்தயதே.

(பூஜாஸ்தவம்)

மானச சுத்தியே நல்லபுஷ்பம். பொறுமையே
பாத்தியாசமனூர்க்கியம். நிச்சயமாக நிலைபெற்றிருக்கும்
புத்தியே குங்கும சந்தனாதியாம். மானச (தூப) பாத்தி
ரத்திலே பிராணவாயுவே அக்கினி. அகங்காரமே பரம
தூபம். சர்வப்பிரமாணமாகிய சிற்சத்தியே தீபம். பார்தி
திலோபசாரம் கைவேத்தியம். ஆப்பியோபசாரம் பானீ
யம். தைஜஸோபசாரம் கண்ணாடி. வாயவீயோபசாரம்
விசிறி. வைஹாயஸோபசாரம் ஸ்தோத்திரம்.

ஹ்ருத்பத்மே மஃஸாவிபாலித மஹாமாயோபரிஸ்தாஸுநே
த்யேயோ தீபசிகாத்ருதிஸ்ஸுசுஸுமம் டாவக்ஷமாக்க்யம்ஜலம்
லேபோ திரவஸாயிபிரசிவேப்ராணோ நலோ மாகஸே
பாத்ரே ஷங்க்ருதிரேஷு எவ பரமோ தூபோ தமாத்மக:
தீபஸ்ஸத்விஷ்யா ஸுத்ருப்திகரண கத்தாதய க்ஷமாதிகா:
பாத்ரமாதிகதர்ப்பணவ்யஜகஸ்தோத்ராநிகா வேதகம்,
கைவேத்யம் ஸ்வயமுத்யதா ஸமகயாஸுக்ஷ்மாங்கஹிநோயத
யுத்த ஸ்ய ஸ்வயமேவ காதமநுநா ஜாப: ஸஃப்யுத்திக:
(ஸித்தாந்தஸாராவளி).

15 பக்திபுஷ்பம்

சித்தந் தெளிவீர்கா, ளத்த ஞானரைப்
பத்தி மலர்தூவ, முத்தியாகுமே.

(நேவாரம்)

கோல்லாமை, ஐம்போறியடக்கல், போறை, அருள்,
அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு. என்பன அஷ்டபுஷ்ப
மாம். (சிவஞானபோதவுரை)

16 விரதம்.

கொல்லா விரதமே விரதம்.

கொல்லாவிரதம் குவலய மெல்லா மோங்க
எல்லார்க்கும் சொல்லுவ தென்னிச்சை புராபரமே

(தாயுமானவர்)

17 ஞானம்விளக்கு.

ஊனி லுயிர்ப்பை யொடுக்கி யொண்கடர்
ஞான விளக்கின யேற்றி கன்புலத்
தேனை வழிதிறந் தேத்து வார்க்கிடர்
ஆன கெடுப்பன வஞ்செழுத்துமே.

(தேவாரம்)

18 கும்பலக்ஷணம்.

கும்பத்திலே போர்த்த வஸ்திரம் தோலாகவும்:
கும்பத்திலே சிவப்பேறப் பூசியமண் இரத்தமாகவும்
குடத்துமண் மாமிசமாகவும், கும்பத்தில் நிறைந்தசலம்
மேதஸாகவும், தர்ப்பையினாற்செய்த கூர்ச்சமானது
எலும்பாகவும், நாலுபக்கத்துஞ் சுற்றப்பட்டநூல்

நரம்பாகவும், சும்பத்துட்போடப்பட்ட நவரத்தின
சுவர்னபுஷ்பமானது சுக்கிலமாகவும், நியசிக்கப்பட்ட
மந்திரம் உயிராகவும், கீழே இடப்பட்ட நேல்லு அரிசி
எள்ளு பயறு உளுந்து துவரை கோதுமை என்னும்
ஏழுவகைத்தானியமும் ஆசனமாகவும் சொல்லப்படும்.

வஸ்தரம் சர்ம விலிப்தம்ருச்ச ருதிரம் மாம்ஸம்கடேம்ருத்திகா
மெதஸ்தோயமதாஸதி கடர்ச்சமபித: ஸம்வீதஸுத்ரம் விரா
சுக்லம் மத்யக்ரதஹேமகுஸுமம் ந்யஸ்தோ மநுர் ஜீவிதம்
தாந்யம் ஸப்தகமாஸநம் மகவிதௌ சம்போரிதம்பூஜகம்.

(சித்தாந்த ஸாராவளி)

19 முப்புரம்.

முப்புரமென்பது ஆணவம், மாயை, கன்மம்
என்னும் மும்மல காரியமாமென்க.

அப்பணி செஞ்சடை யாதி புராதனன்
முப்புராஞ் செற்றன னென்பர்கண் மூடர்கண்
முப்புரமாவது மும்மலகாரியம்
அப்புர மெய்தமை யாரறி வாரே.

(நீநமந்திரம்.)

20 விபூதி

பாசத்தை ஒழிப்பது விபூதி

தேசமளி பொது ஞானச் செவ்வொளியுந்திகழ்பதியாம்
சசனது நடத்தொழிலுமில்ங்குபல வுயிர்த்தொகையும்

பாழமங்குதுதறிப் பின் னுதறு வெண்ணீரும்
ஆகிநீநொழந்த நக மலையிலையாறுக.

(கோயற்புராணம்.)

உன்மலையிலுள்ள நீரென்றே

வாழ்ப்பதென மறைப்பத் தேட்டிற்.

(தீவரினையாழ் புராணம்.)

21 மத்திய நகரம்

மத்திய நகரம் பக்கிலுள் முதல்நாள்விழா தூவ
நீக்குதற் பொருட்டிற். இரண்டாநாள்விழா தூவநூத்
தூவ நீக்குதற்பொருட்டிற். முன்றாநாள்விழா முகிலை
மும், மழ்ப்புத்தியும், முக்குலமும், மும்மனமும், முக்
குற்றமும், முற்றிழையும், முற்பற்றும் நீக்குதற்
பொருட்டிற், கலாநாள்விழா நாதகரணமும், வக்
வகைந்தேற்றமும் நீக்குதற்பொருட்டிற், ஐந்தாநாள்
விழா ஐயம்பெய்யும், ஐக்கவங்கையும், ஐந்துமலமுற்
நீக்குதற்பொருட்டிற், இரண்டாநாள்விழா காமாதியாழம்
கலையாதியாழம், அனைத்துநாடாழம், பதமுத்தியாழம்
நீக்குதற்பொருட்டிற், விழாநாள் விழா எழுநூலைக்
பிறப்பும். கலாதிகளேழும், மாயாமலை குணமேழும்
நீக்குதற்பொருட்டிற், எட்டாநாள்விழா எண்குணம்
அனைத்துதற்பொருட்டிற், ஒன்பதாநாள் விழா மூன்று

ருவும். முத்தொழிலும், முன்றிடத்துறைதலும் இஃ
யெனற்பொருட்டும், பத்தாநாள் விழா பராகந்தமாக்
கடலில் அழந்துதற் பொருட்டும் செய்யப்படும்.

(சைவசமீபநெறியுரை)

22 கோடி மரம்

திருவிழாக்காலத்திலே கோயிலின் கொடிமரத்
திலேசிலே சுற்றியிருப்பதைக் காணலாம். அச்சிலையிலே
இடபமாகிய பசு எழுதப்பட்டிருக்கின்றது சிலையோடு
தர்ப்பைக் கயிறும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. கொடி
மரம் சிவம் என்றும் இடபம் எழுதப்பட்ட சிலை
ஆன்மாவென்றும் தர்ப்பைக்கயிறு பாச மென்றும்
சிவாகமம் கூறுகின்றது:-

பசு: ஸ்தம்ப இதி ப்ரோக்த: பசுராத்மா இதி ஸ்ம்ருத:
ரஜஜு: பாச இதிப்ரோக்த ஸ்த்றிவிதாஸ்தே ஸ்மரக்சுதி

கடவுளிடத்தே ஆன்மா தங்கியிருப்பது போலக்
கொடிமரத்திலே சிலை தங்கியிருக்கின்றது. கொடி
மரமும் சிலையும் இருவேறு பொருள்களாயினும்
அவற்றைப் பார்ப்பவர்கள் கொடி மரமாகிய ஒரே
பொருளாக மதிக்கின்றனர் சிவமும் ஆன்மாவும் அத்து
விதசம்பந்த முடையவை என்பதை இது விளக்குகின்
றது. சயிற் சிலையைச் சுற்றியிருப்பது போலப் பாசம்

ஆன்மாவைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கின்றது. முப்-
பொருட் சம்பந்தங்களைக் கொடிமரம் நன்கு காட்டு
கின்றது. 23 கைலாசம்.

இருதயகமலம் இரவிவிம்பிம் முதலிய எவ்விடங்-
களிலே சிவபெருமான் உபாசிக்கப்பட்டனும், அவ்வவ்-
விடமனைத்தும் அவருக்குச் சோதிமய பரமாகாசமாகிய
பாசிவலோகமெனப்படுங் கைலாசமாகும். (கைலாசம்
நிரதிசய ஆனந்தத்துக்கு உறையுள்.)

24 தசசம்ஸ்காரம்

புதல்வனுடைய (சீடனுடைய) ஆவியை வாங்கி
மூலாதார அருட்சத்தி தேகத்திலே பொருந்த அமைத்-
தல் இருதுசங்கம்; மலத்தினின்று பிரிந்து சிவனுக்குப்
புதல்வனாதல் கருப்பாதானம்; திருவருட்குணங்கள்
விளங்கப்பெறுதல் பும்ஸவனம்; அருவமாய மாஸ்யை
ஆன்மா அறியும் விவேகம் சீமந்தோன்னயனம்; சிவ
முதற்பொருளையெல்லாம் மருவி உட்கோடல் சன-
னம்; மும்மலமகன்று தன்னுள்ளே சிவத்துவந்தோன்
தல் நாமகரணம்; பேராநந்தம் புசித்துப் பிரியாதிருந்-
தல் அன்னப்பிராசனம்; சிவமே மேலாய்த்தோன்றுதல்
சௌளம்; அளவிலாப் பாசசாலங்களை அகற்றும்
மெய்ஞ்ஞான நூலோடு பழகுதல் உபநயனம்; இந்த
பிராபலியை அறிவைத் தூர்த்தல் விரதாதேசமாகும்.

நிந்திசிபுருஷம்

114

T

1140

13 MAY 1970

தமிழ்நாடு

பென். கணபதி முதலியார் அவர்கள் தி,

பென். தி. க. கணபதி அவர்கள் தி.

இதன் கி.

1939

பென் 6

ஓளவையார் அருளிச்செய்த விநாயகர் அகவல்.

விநாயக சதுர்த்தி வீரத வரலாறு

பிரம்மதேவன் கொட்டாவியில் உதித்த சிந்துரணீச்சங்
காரஞ்செய்ய கஜானனமூர்த்தியாய் அவதரித்த தினம்
ஆவணியீ பூர்வபக்ஷசதுர்த்தி இந்தநாளில் சிவபிரானும்
உமாத்தேவியாரும் அக்கடவுளைப்பூசித்ததினால் இவ்வுலகில்
நம்முடைய மதஸ்தர்கள் யாவரும் வருடந்தோறும் ஆவ
ணியீ பூர்வபக்ஷ சதுர்த்தியில் விநாயக வீரதம் அனுஷ
டிக்கவேண்டும்.

விநாயகர் அகவல் வரலாறு

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாருடனே கயிலாயத்துக்குப்
பரமசிவனுடைய சந்நிதானத்தில் ஆதியுலா அரங்கேற்ற
எழுந்தருளும் சேரமான் பெருமானாயினார் ஓளவை
யாரை அழையாமல் வந்துவிட்டோமே என்று நினைத்
தார். அது இச் 'சேக்களப்' என்கிற அகவலைக்கொண்டு
விநாயகரைப் பூசித்துக்கொண்டிருந்த ஓளவையாருக்குத்
தெரிந்து தானும் அவர்களுடனே கயிலாயத்துக்குப்
போக வேண்டுமென்கிற விருப்பங்கொண்டு துரிதமாய்
பூசைசெய்தார். விநாயகர் 'ஓளவையே! நீகிரமப்படிபூசை
செய், அவர்களுக்கு முன்னதாகவே நீ போய் கயிலாயஞ்
சேரும்படி செய்வோம்' என, அவ்வாறே தாம் பூசை
செய்து முடித்தனர். உடனே விநாயகக்கடவுள் தனது
துதிக்கையாலெடுத்துவிடக் கயிலாயத் தடைத்தனர்.

விநாயகர் அகவல்

பின்பு வந்து சேர்ந்த சேரமான் பெருமாளையனாரும்
ஒளவையாரைக்கண்டு அதிசயப்பட்டார். அச்சமயத்தில்
ஒளவையார் சொன்ன,

கட்டளைக் கலித்துறை.

மதுர மொழிநல் லுமையாட் புதல்வன் மலர்ப்பதத்தை
முதிர நினைய வல்லார்க் கரிதோ முகில்போல் முழங்கி
அதிர நடந்திடும் யானையுந் தேரும் அதன் பின்வரும்
குதிரையுங் காதங் கிழவியுங் காதங் குலமன்னனே.

விநாயகர் பூஜாவிதி

(சுலோகம்) சுக்லாம் ப்ரதரம் விஷ்ணும், ஸவரிவர்ணம்
சுதார்ப்புஜம், ப்ரஸநந வதனம் த்யாயேத், ஸர்வ விக்
ஸோப ஸாந்தயே.

சோடச நாமங்கள்.

ஓம் சுமுகராய நம:	ஓம் தூமகேதுவே நம:
ஓம் ஏகதந்தராய நம:	ஓம் கணாத்யகூடா நம:
ஓம் கபிலாய நம:	ஓம் பாலசந்த்ராய நம:
ஓம் கஜகர்ணகாய நம:	ஓம் வக்ரதுண்டாய நம:
ஓம் லம்போதராய நம:	ஓம் சூர்ப்பகர்ணாய நம:
ஓம் விகடாய நம:	ஓம் ஹேரம்பாய நம:
ஓம் விக்ரவாய நம:	ஓம் ஸகந்தபூர்வஜாய நம:
ஓம் விநாயகாய நம:	ஓம் மஹாகணதிபதியே நம:

நானாவித பத்ராணி புஷ்பாணி ஸ்மர்ப்பயாமி

தூபம் ஆக்கிராபயாமி, தீபம் தர்ஸயாமி

விநாயகர் அகவல்

சுலோகம்.

மூஷிக வாஹன மோதக ஹஸ்த
சாமர கர்ண விலம்பித சூத்திர
வாமன ரூப மஹேஸ்வர புத்ர
விக்ர விநாயக பாத நமஸ்தே.

அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பூம்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிக்கொண்ட நீலமேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த தூரிய மெய்ஞ்ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிதே
மூப்பழம் நுகரு மூஷிக வாகன
இப்பொழுதென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி

விநாயகர் அகவல்

மாயாப் புறவி மயக்கம் அறுத்துத்
 திருந்திய முதல்ஐந் தெழுத்துந் தெளிவாய்
 பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து
 குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவடி வைத்துத் திரம்இது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
 கோடா யுத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என்செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானம் தெளிவையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் தன்னை ஆட்க்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணையி னினிதெனக் கருளி
 கருவிக ளொடுங்குங் கருத்தினை அறிவித்து
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறு தாரத் தங்குச நிலையும்
 பேரா ரிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தரி வித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்கு பார்பின் நாவி லுணர்த்திக்
 குண்டலி யதனிற் கூடிய அசுபை

விநாயகர் அகவல்

விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங்கூறி
 இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற்சக் கரத்தின் உறுப்பையுங் காட்டிச்
 சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்ஷ்மம்
 எண்முக மாக இனிதெனக் கருளிப்
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரி எட்டு நிலையுந் தெரிசனப் படுத்திக்
 கருத்தினிற் கபால வாயிற் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக்கருளி
 என்னை அறிவித் தெனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
 வாக்கு மனமு மில்லா மனோலயந்
 தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி யிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன
 அருள் தரும் ஆனந்தத் தழுத்தியென் செவியில்
 எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டிச்
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
 அணுவிற் கணுவா யப்பாலுக் கப்பாலாய்க்

விநாயகர் அகவல்

கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமு நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தி னரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத்
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

விநாயகர் அகவல் முற்றிற்று.

சிலமயம்

வேழ முகம்

குறள்-காப்பு.

வேழ முகத்து விநாயகனைத் தொழ
வாழ்வு மிகுத்து வரும்	(1)
வெற்றி முகத்து வேலவனைத் தொழப்
புத்தி மிகுத்து வரும்.	(2)
வெள்ளைக் கொம்பன் விநாயகனைத் தொழத்
துள்ளி யோடுந் தொடர்ந்த வினைகளே.	(3)
அப்ப முப்பமும் அமுதுசெய் தருளிய
தொப்பை யப்பனைத் தொழவினை யறுமே.	(4)

பிள்ளையார் சிந்தனை

சிந்தித் தவர்க்கருள் கணபதி
சீரியஆனைக் கன்றோ
அன்புடை அமரரைக் காப்பாய்
ஆவித் துணையே கணபதி
இண்டைச் சடைமுடி இறைவா
ஈசன் தந்தருள் மகனே
உன்னிய கருமம் முடிப்பாய்
ஊர வசந்தி உகந்தாய்
எம்பெரு மாணே இறைவா
ஏழுல குந்தொழுகின்றாய்
ஐயா கணபதி நம்பியே
ஒற்றை மருப்புடை வித்தகா
ஒங்கிய ஆனைக் கன்றோ
ஒளவிய மில்லா அருளே
அஃகர வஸ்து ஆனவா
கணபதி என்னினை களைவாய்
நப்போர் மழுவொன்றிந்தியே
சங்கரன் மகனே சதுரா
ரூபம் பின்பா லாடிய
இடம்படு விக்கின விராயகா
இணங்கிய பிள்ளைகள் தலைவா
தத்துவ மறைதெரி வித்தகா
நன்னெறி விக்கின விராயகா
பள்ளியி லுறைதரும் பிள்ளாய்

[illegible]

மன்று ளாடும் மணியே
 இயங்கியே ஞானக் குன்றே
 அரவக் கிண்கிணி ஆர்ப்பாய்
 இலவக் கொம்பன் நேந்தியே
 வஞ்சனை பலவுந் தீர்ப்பாய்
 அழகின ஆனைக் கன்றே
 இளமத யானை முகத்தாய்
 இரகுபதி விக்கின விராயகா

ஜெயஜெய
 ஜெயஜெய
 ஜெயஜெய
 ஜெயஜெய
 ஜெயஜெய
 ஜெயஜெய
 ஜெயஜெய
 ஜெயஜெய

அனந்தலோடாதிபி லடிதொழ வருளே.
 பிள்ளையார் சிந்தனை முற்றிற்று.

சரஸ்வதி சிந்தனை.

புத்தகத் துள்ளறை மாதே
 பூவி லமர்ந்து வாழ்வே
 வித்தக பெண்பிள்ளை நங்காய்
 வேதப் பெராருளு கிறைவி
 முத்தின் குடையுடையாளே
 மூவுல குந்தொழு தேவி
 செப்புக வித்தன முலையாய்
 செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய்
 முத்து நிறைந்த வெண்பல்லாய்
 முருக்கம்பூ மேனி நிறத்தாளே

சரஸ்வதி சிந்தனை

தக்கோலந்தின்ற துவர்வாயாய்
 சரஸ்வதி என்னுந் திருவே
 எக்காலும் உன்னைத் தொழுவோம்
 எழுத்தறிபுத்தி பண்ணுவிப்பாய்
 ஆக்கா எம்பெரு மாட்டி
 அழகிய பூஅனை மீதாய்
 நோக்கா யென்மிடி தீர
 நொடிக்கும் பிராமணத்தி னோக்காயே
 சாலு நெல்லரிசி கொண்டு
 சரஸ்வதி பூசை பண்ணிப்.
 பாலொடு பழுத்தை நிரப்பிப்
 பரவித் தொழுவோம் நங்காய்
 நங்காய் நங்காய் நமோஸ்து
 ஞானக் கொழுந்தே நமோஸ்து
 கல்விக் கரசே நமோஸ்து
 கணக்கறிதேவி நமோஸ்து
 சொல்லும் பொருளே நமோஸ்து
 சூக்கும சூபி நமோஸ்து

சரஸ்வதி சிந்தனை முற்றிற்று.

பள்ளியிற் பிள்ளையார் சிந்தனை.

எள்ளுபொரித்த பொரியும்
 இடித் தவல்தனிற் கலந்து
 வள்ளிக் கிழங்கைத் திருத்தி

வாழைப் பழத்தை யுரித்து
 உள்ளிய பாகு திரட்டி
 உண்ணும் படியே தருவோம்
 கள்ளத்திருமால் மருகா
 கணபதி சப்பாணிகொட்டாயே
 ஆறதேங்காயவள் தூணி
 அதற்குத்தகுந்த எள்ளுருண்டை
 நூறுகுடலை மாம்பழம்
 நொடிக்குமளவி லழுதுசெய்
 வல்ல பிள்ளைய்
 ஆடாய் பாடாய் சங்கீதம்
 அடியேன் காண நின்றாடாயே
 சண்டப் பெருச்சாளி மீதே
 சடுகுடு என்ன உலாவி
 இண்டை இளம்பிறை சாய
 இணங்கிய கொம்போரிணந்தே
 அண்டத்தமர் துதிக்க
 அடைக்கலங் காத்த பிரானே
 குண்டைக் கணபதி நம்பி
 குடங்கையாற் சப்பாணி கொட்டாயே
 பொழுது விடிந்தது பொழுது
 போய்திருமலை ஏறவேண்டும்
 ஏறிமலர்ந்த பூக்கொய்யவேண்டும்
 கொய்து திருமுடி சாத்த வேண்டும்

சாத்தியே கைகட்டி நிற்கவேண்டும்
 நின்று திருவிளக் கேற்ற வேண்டும்
 ஏற்றி அரகரா என்ன வேண்டும்
 ஐயா கணபதி நம்பி
 ஆயிர நாம முடையாய்
 பொய்யில்லா மெய்யை யுரைப்பாய்
 போன தெல்லாந் தருவாய்
 வெள்ளித்தாலம் பூசிலைத்து
 வேண்டும்படியே யிட்டுண்டு
 பள்ளிக் கேற்க நடவாய்
 பாக்கியஞ்செய்த பிள்ளாய்
 பிள்ளாய் பிள்ளாய் பேருடையாய்
 பிரம மென்னும் பேருடையாய்
 பிள்ளைகள் தங்கள் பிரானரே
 இருந்தீரே பிரானரே
 எங்கள் மனது கலங்காதே
 பள்ளிற் தடுக்குங் கையேடும்
 படிக்குஞ்சுவடியும் பரிந்தெடுத்துத்
 துள்ளித்திரியுங் கால்கள் தன்னைத்
 சுகமே நிறுத்தும் பிரானரே
 ஓடாதே ஒளியாதே
 இட்டதே சோறும் பெற்றதே கறியும்
 உண்டு தூங்கிப் பூசிமுடித்து
 வெள்ளி முளைக்க பள்ளிக்கு வாரும்.

உலகநாதர் பண்டிதர் இயற்றிய உலகநீதி

உலகநீதி புராணத்தை யுரைக்கவே
கலைகளாய்வருங் கரிமுகன் காப்பு.

ஓதாமல் ஒருநாளு மிருக்க வேண்டாம்
ஒருவரையும் பொல்லாங்கு சொல்லவேண்டாம்
மாதாவை யொருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
வஞ்சனைகள் செய்வாரோ டிணங்கவேண்டாம்
போகாதே விடந்தனிலே போக வேண்டாம்
போகவிட்டும் புறஞ்சொல்லித் திரிய வேண்டாம்
வாதாடுங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமானே வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

(1)

நெஞ்சாரப் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்
நிலையில்லாக் காரியத்தை நிறுத்த வேண்டாம்
நஞ்சுடனே ஒருநாளும் பழக வேண்டாம்
நல்லிணக்க மில்லாரோ டிணங்க வேண்டாம்
அஞ்சாமற் றனிவழியே போக வேண்டாம்
அடுத்தவரை ஒருநாளும் கெடுக்க வேண்டாம்
மஞ்சாரும் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமானே வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

(2)

மனம் போன போக்கெல்லாம் போக வேண்டாம்
மாற்றானை யுறவென்று நம்ப வேண்டாம்
தனந்தேடி யுண்ணுமற் புதைக்க வேண்டாம்
தருமத்தை ஒருநாளு மறக்க வேண்டாம்
சினந்தேடி அல்லலையுந் தேட வேண்டாம்

சாத்திருந்தார் வாசல்வழிச் சேரவேண்டாம்
வனந்தேடுங் குறவருண் - வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளே வாழ்த்தாய் கெஞ்சே. (3)

குற்றமொன்றும் பாராட்டித் திரிய வேண்டாம்
கொலைகொலு செய்வாடென டிணங்க வேண்டாம்
கற்றவரைத் துறவரும் பழிக்க வேண்டாம்
கற்புடைய பங்கை பகைநெஞ்சுத் தவிர வேண்டாம்
கொற்றவனெனத் திற்பாறு பகை வேண்டாம்
கோயிலிலா புகிநெஞ்சு மிடுக்க வேண்டாம்
மற்றநிக ரின்றாத வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளே வாழ்த்தாய் கெஞ்சே. (4)

வாழாமற் பெண்ணைவந்தத் திரிய வேண்டாம்
மனையாளைக் குற்றமொன்றும் சொல்ல வேண்டாம்
விழாத படுகுறுகில் விரி வேண்டாம்
வெஞ்சமத்திற் புறங்கொடுத்து மிடு வேண்டாம்
தாழ்வான குறத்தடனே சேர வேண்டாம்
தாழ்த்தவரைப் பிழாந்நாந்து சொல்ல வேண்டாம்
வாழ்வாரும் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமாளே வாழ்த்தாய் கெஞ்சே. (5)

வார்த்தை சொல்வார் வாய்பார்த்துத் திரியவேண்டாம்
மதியாதார் தலைவாசல் மிதிக்க வேண்டாம்
ஓத்தோர்சொல் வார்த்தை தன்னை மறக்க வேண்டாம்
முன்கோபக் காசரோ டிணங்க வேண்டாம்

வாத்தியார் கூலியைவைத் திருக்க வேண்டாம்
வழிபறித்துத் திரிவாரோ டுணங்க வேண்டாம்
சேர்த்தபுக ழானதொரு வள்ளி பங்கன்
திருக்கைவே லாயுதனைச் செப்பாய் நெஞ்சே.

(6)

கருதாமற் கருமங்கள் முடிக்க வேண்டாம்
கணக்கழிவை ஒருநாளும் பேச வேண்டாம்
பொருவார்தம் பொர்களத்தில் போக வேண்டாம்
பொதுநிலத்தில் ஒருநாளும் இருக்க வேண்டாம்
இருநாள் மொருநாளும் தேட வேண்டாம்
எனியாரை எதிரிட்டிக் கொள்ள வேண்டாம்
குருகாரும் புனங்காக்கும் ஏழை பங்கன்
குமாவென் பாதத்தைக் கூறய் நெஞ்சே.

(7)

சேராத விடந்தனிலே சேர வேண்டாம்
செய்தநன்றி ஒருநாளும் மறக்க வேண்டாம்
ஊரோடுங் குண்டினியாய்த் திரிய வேண்டாம்
உற்றாறை உதாசினங்கள் சொல்ல வேண்டாம்
பேரான காரியத்தைத் தவிர்க்க வேண்டாம்
பிணைபட்டுத் துணைபோகிக் திரியவேண்டாம்
வாதாடுங் குறவருடை வள்ளி பங்கன்
மயிலேறும் பெருமானே வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

(8)

மண்ணினின்று பெண்ணோரஞ் சொல்ல வேண்டாம்
மனசஞ்லித்துச் சிலுகிட்டித் திரிய வேண்டாம்
கண்ணழிவி செய்து துயர் காட்ட வேண்டாம்

ஐத வார்த்தையைக்கட் நுரைக்க வேண்டாம்
புண்படவே வார்த்தைதனைச் சொல்ல வேண்டாம்
புறஞ்சொல்லித் திரிவாரோ டுணங்க வேண்டாம்
மண்ணளந்தார் மருமகனார் மைந்த னெங்கோன்
மயிலேறும் பெருமானே வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

(9)

புறம் பேசித் திரிவாரோ டுணங்க வேண்டாம்
வாதாடி வழக்கழிவு சொல்ல வேண்டாம்
திறம்பேசிக் கலகமிட்டுத் திரிய வேண்டாம்
தெய்வத்தை ஒருநாளு மறக்க வேண்டாம்
இறந்தாலும் பொய்தன்னைச் சொல்ல வேண்டாம்
ஏசலிட்ட உற்றாரை நத்த வேண்டாம்
குறம்பேசி வாழ்கின்ற வள்ளி பங்கம
குமரவேள் நாமத்தைக் கூறும் நெஞ்சே.

(10)

அஞ்சுபேர் கூலியைக் கைகொள்ள வேண்டாம்
அதுவேது தம்பிரான்சொல்லக் கேளாய்
தஞ்சமுட நாவிதர் வண்ணான் கூலி
சகலகலை யோதுவித்த வாத்தியார் கூலி
வஞ்சமற நஞ்சறுத்த மறுத்துவிச்சி கூலி
மகானோவு தனைத்திர்த்த மருத்துவன் கூலி
இன்சொலுட னிவர்கூலி கொடாத பேரை
ஏதேது செய்வானே ஏமன் தானே.

(11)

கூறுக்கி ஒருகுடியைக் கெடுக்க வேண்டாம்
கொண்டைமேல் பூத்தேடி முடிக்க வேண்டாம்

தூறுக்கித் தலையிட்டுத் திரிய வேண்டாம்
 துர்ச்சனராய்த் திரிவாரா டிணங்க வேண்டாம்
 வீரான செயல்களை இகழ வேண்டாம்
 வெற்றியுள்ள பெரிதோரை வெறுக்க வேண்டாம்.
 பாறான குறவனுடை வள்ளி பங்கன்
 மரினெறம் பெருமனை வாழ்த்தாய் கெஞ்சே.
 ஆதரித்துப் பண்பைபாற் பொருளாதேட
 அருந்தமிழ் வளமகன்ப் பாட வேண்டி
 ஒகலிந்த வாகத்தா லுணர்வதன்
 உண்மைமயம் பழிசெறிந்த உணர்ச்சி
 சாதல்துந் கற்பெறத் தட்டிப் பார
 கருத்துடனே தான் உதவுந் தளிர் பிணை
 பொதுமற்று மிகவா ள்நுகவதழிந்தவர்
 துன்பாக முன்னவன் னன் னன் னவன்.
 உணர்ச்சி ஏற்றித்த.

வெளிவந்துவிட்டது! உன் வெளிவந்துவிட்டது!!

சகல தேவதை வசிய மென்னும்

மலைபாள மாந்திரிக ஹரிச்சுவடி.

40-ஈக்கரங்களுடன் 4-பாகங்கள் அடங்கியது.

தபால் சார்ஜ் உள்பட 5-ஆனா ஸ்டாம்பு அனுப்பினால் காணவரும்

புதி கணேசானந்தம் பிரஸ், சென்னை—1939.

செந்திலாண்டவன் தலை

நத்தகுடித் திறவுகோல்

ர-வது ஆண்டு நினைவு வெளியீடு

20-3-1950

ஸ்ரீ. காசி மடம்

1950

செந்திலாண்டவன் துணை

குரு முனி
அருளிச் செய்த
ஆத்திசூடித் திறவுகோல்

திருப்பனந்தாள் ஸ்ரீ காசி மடம்
20-வது பட்டத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்
ஸ்ரீ - ல - ஸ்ரீ காரிவாரி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள்
அவர்களுடைய திருவுள்ளப்படி
வெளியிடப்பெற்றது.

பதிப்பாசிரியர் :
வித்துவான் தி. பட்டுச்சாமி ஓதுவார்

[ஹிரோதி ஆண்டு பங்குனித் திங்கள்]

உரிமைப்பதிவு]

[மார்ச்சு 1950]

முன்னுரை

‘ஆத்தித்தடித் திறவுகால்’ என்னும் இந்தால் சென்னை அரசாங்கப் புத்தக நிலையத்திலுள்ள யட்டுப் பிரதியிலி நந்து எடுக்கப்பட்டு, அந்நிலையத்திலி நந்து வெளிவரும் வெளியீட்டில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. (Madras Oriental Manuscripts Library Bulletin vol. II. No. 1. Pages 37-40) இது ஐ. வெளியீட்டின் பதிப்பாளர் ஸ்ரீ T. சந்திரசேகரன் M. A., L. T., அவர்களின் அநுமதியுடன், நிரூபணத்தாள் ஸ்ரீ காலிடம் ஸ்ரீ-ஓ-ஸ்ரீ காலிவாரி அருள் நந்தித் தம்பிரான் கவாமிகள் அவர்களின் விருப்பத்திற் கிணங்க, ஸ்ரீ-ஓ-ஸ்ரீ காலிவாரி சாமிநாத கவாமிகள் அவர்களின் ஓ-வது ஆண்டு கிளைவு வெளியீடாகத் தனி நூலாய் வெளிவருகிறது.

அரசாங்க வெளியீட்டில், சில செய்யுட்களின் யாப்பமைதி செம்மையின்றி இருந்ததால், அவ் விடங்கள் சீரமைதி கொக்கிச் செப்பஞ் செய்யப் பெற்றுள்ளன. ஆயினும், ஆராய்வார்க்கு உறுதுளை யாகுமாறு ஐ. வெளியீட்டில் உள்ளவாறு மூல பாடங்கள் கீழ்க் குறிப்பாகக் கொடுக்கப்பெற்றுள்

ளன. சில அநுஞ் சொற்களுக்குப் பொருள்களும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல் நீதிவாக்கியங்களின் கருத்தை விவக் குவதோடு மந்திரம், மருத்துவம், யோகம் முதலிய நுட்பமான கருத்துக்களை மறைபொருளாகவும் விளக்குகின்றது. ஆராய்கின்ற அறிஞர்களுக்கு இந் நுட்பங்கள் புலனாகலாம்.

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி அருள்நந்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் சைவசமயம், கல்வி இவைகளை மட்டும் வளர்க்க இதுகாறும் பதினைந்து இலட்சம் ரூபாய்களுக்குமேல் செலவு செய்துள்ளார்கள். பிற அறங்கள் அளவிற்கு அடங்கா. இவர்கள், இச்சிறு நூலின் பெருநுட்பத்தையோர்ந்து ஆராயும் பேரறிஞர்களுக்குப் பெருநன்மை பயக்கும்படி இதனை வெளியிட்டுத்வ மனமுலந்த கருணைக்குத் தமிழுலகம் நன்றிபாராட்டும் கடப்பாடுடையதாகும்.

இந்நூலைப் பதிப்பிக்கும்படி அடியேனுக்குக் கட்டளையிட்டருளிய ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ காசிவாசி சுவாமி கள் அவர்களின் பெயர்நூர் திருவடிகளுக்கு அடியேனின் வணக்கம் என்றும் உரியதாகும்.

வரகநகர்
திருச்சிராப்பள்ளி
20-3-50

இங்ஙனம்

தி. பட்டுச்சாமி ஓதுவார்

செந்திலாண்டவன் துணை
ஆத்திருடித் திறவுகோல்

...00*00...

அறஞ்செய விரும்பு

* இதன் உட்பொருள்

அரனென்ற பொருளல்லால் உலகின் கண்ணே
அண்டருக்குத் தான்முனிவர்² காணார் சூக்மம்;
சரமென்றும் பெயர்பெற்று உலகில் தானும்
தனக்குள்ளே தானாக அண்ட மாகிப்
பரமென்ற கிர்த்தியுள்ள சித்தர் யோகி
பரிவாக உச்சரித்தும்¹ நமனை வெல்வார்;
குருவேன்றும் சீடரென்றும் கற்ப மென்றும்
குவலயத்தில் அறஞ்செய்ய விரும்பு மாச்சே.

(மூலப்பிரதி பாடம்:) ¹ உலகிலண். ² முனிவருமே.
யஷ்டரித்தும்.

அண்டர் - தேவர். சரம் - சுவாசநடை. கற்பம் -
மந்திர சாத்திரம்; சித்தர்கள் மருந்து.

ஆத்திசூடித் திறவுகோல்

ஆறுவது சினம்

இதன் உட்பொருள்

ஆறுவது ஆறுதலம்¹ நிலையைக் கண்டு

அனுதினமும் இருபத்தெட்டு² அட்ச ரத்தால்³
பெருபெரு ஓம்நமசி வாயத் திற்குப்

பிறவீதனை மாற்றிவிடப் பெருமை⁴பெற்றுக்
கார்சொரியுஞ் சரமாரி பழக்கஞ் செய்து

காலனைக்கா லால்உதைத்துக் கருனை கொண்டு
சீர்பெறவே⁵ சின்மயத்தைத் தியானஞ் செய்து

திர்வது⁶தான் ஆறுவது⁷ சினந்தான் ஆச்சே.⁸ 2

(மூ. பா.) ¹ ஆறுதலம். ² அக்ஷரத்தினாலே. ³ சீரு
டனே. ⁴ திருவது. ⁵ ஆறுவது. ⁶ சினம் கமக்குளாச்சே.

ஆறுவது - பொருந்துவது ஆறுதலம் - மூலாதாரம்
முதலியன. ஓம் கமசிவ(ர)ய - நூலபஞ்சாக்கரம்.
சின்மயம் - ரூபானமயமான கடவுள்.

ஆத்திகுடித் திறவுகோல்

இயல்வது கரவேல்

இதன் உட்பொருள்

தவிராத வித்தையினை ¹ எடுத்து விட்டால் ²
தானே உன் தலையிலிடி ³ வீழுமே பாடு;
புவியிலின்ன ⁴ தென்றறிந்து அறமே ⁵ செய்தால்
புண்ணியனே! உவக்குவசம் புனித வாழ்வு;
கயமானம் இலகுகின்ற ⁶ கருத்துந் தோன்றும்; ⁷
காணாத சிலம்பொலியின் காட்சி காணும்;
சயம்பு ⁸லிங்க மாகவேந் ஆவாய் அல்லோ?
சடுதியிலில் இயல்வதைந் ⁹ கரந்தி டாதே. ¹⁰ 3

(மூ. பா.) ¹ தவிராத வித்தையை. ² விட்டாலிடி.
³ தலையில். ⁴ புவிதனிலேயின்ன. ⁵ அறம். ⁶ இலகும்.
⁷ தோணும். ⁸ சயம்பு. ⁹ சடுதியாய் இயல்வதை.
¹⁰ மறந்திடாதே.

கயமானம் - மிகமேன்மை. சயம்பு - சயம்பு.

ஆத்திருடித் திரவுகோல்

ஈவது விலக்கேல்

இதன் உட்பொருள்

இவறதுதான்¹ நாதலிந்து பூதியத்தில்
இனிதாக்கும் தினைந்திணமும் அருச்சித் தாக்கால்
கவன²மதில் தூக்கிவிடும் கிருபை யோடு
கம்பீரம் பெற்றுச்சிவ யோகி யாவராய்;
மவுன³மது கைகூடும்; யுகாந்த காலம்
வச்சிரம்போல் தேகமது வாசி நிற்கும்;
தவனமாய்⁴ ஈவதுதான் விலக்கி வீட்டால்
சண்டாளன்! நற்கதியைச் சாரு வாயோ? 4

(மூ. பா.) ¹ ஈவதுதான். ² கெவன. ³ மௌன.
⁴ கவனமாய்.

இவறல் - ஆசைப்பெருக்கம். பூதியம் - உடல்;
பூமியுமாம். வாசி - சுவாசநிலை. தவனம் - ஆசை.
சண்டாளன் - கருமத்தை விடுத்தவன்.

ஆத்திசூடித் திறவுகோல்

உடையது விளம்பேல்

இதன் உட்பொருள்

உடையசத் துக்களின்சங் கதியைக் கல்லான்¹
ஒருத்தனுக்கு நீயுரைத்தால் மூழ்கிப் போவாய்;
உடையவன் தான் மூதண்டங் கண்டு கொள்வான்
ஒருவனுமே தான்நுந்தித் தாயைக் கண்டு
படைமுகத்தில் வில்லெடுப்பான் சரந்²தொடுத்தப்
பாழான ஒன்பதுபத்(து) ஆறு பேரை
விடைவிடென³ நடுக்கமது செய்து வைத்து
விநாதக உடையவனே விளம்பான் ஐயா!⁴ 5

(மு. பா.) ¹ அண்ட சத்துக்களின் சங்கதிகளைக்
கல்லாதான். ² சரம். ³ விடவிடென. ⁴ விளம்பா
ணையா.

? மூதண்டம். பழைய லோகம். சரம். அம்பு. ஒன்
பது பத்து ஆறு - 96 தத்துவங்கள். விடை - உத்தரம்.

ஆத்திசூடித் திறவுகோல்

ஊக்கமது கைவிடேல்

இதன் உட்பொருள்

ஊக்கமது அண்டவிற்தை என ஆறுந்தான்

உற்பனமாய் இருதயத்தில் இருத்திக் கொண்டு

ஆக்கையதை அழிக்காமல் நடேசர் பாதம்

அனுதினமும் அர்ச்சித்து அருளைப் பெற்று

வர்க்குமனம் ஒன்றாகச் சமாதி பூண்டு

மயிர்ப்பாலம்¹ மீதினிலே மனக்கண் சாத்தித்

தேக்கில்லா அமுதமதைக் கொண்டு நித்தம்

சின்மயத்தின் ஊக்கமதைக் கைவிடாதே.

6

(மூ. பா.)¹ மயிற்பால்.

விற்தை - ஆச்சரியம். ஆறு - ஆறுதாரம். உற்ப
னம் - தோற்றம். ஆக்கை - உடல். சமாதி - அட்ட
யோகத்தொன்று. பாலம் - வெற்றி நடு. ஊக்கம்
மனவெழுச்சி. கை : உபசர்க்கம்.

ஆத்திசூடித் திறவுகோல்

எண்ணெழுத் திகழேல்

இதன் உட்பொருள்

எண்ணெழுத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு நீதான்
இருந்துவினை யாடிவொய் அட்ட சித்தும்;
கண்ணெழுத்தால் கருவிகளைச் சுட்ட றுத்துக்
கருவையுள்ள தண்டியின்மேல் ஏறி ஆடி
வண்ணனைத்தான் மாடாக்கிச் சமைத்து வுண்டு
மார்க்கமடைதீக் கருத்தாலே அறிந்து கொண்டு
திண்ணமுள்ள எண்ணெழுத்தை மாய்ப்பா யானால்
தெறித்து¹ விடும் உன்சிரசு சித்த மாமே. 7

(மூ. பா.) ¹தெரித்து.

எண் - தருக்கநூல். எழுத்து - இலக்கணநூல்.
அட்டசித்து - அட்டசித்தி; அவை அணிமா, மகிமா
முதலியன. தெறித்தல் - சிதறுதல். கண் எழுத்து
(மூக்கு துனியை நோக்கிய) கண் பார்வை.

ஆத்திசூடித் திறவுகோல்

ஏற்பது இகழ்ச்சி

இதன் உட்பொருள்

ஏர்ப்பதுதான் ஆரென்றால் ஆனைக் கல்லை

இல்லறத்தை வைத்தவன் தான்¹ பூசி யாத
கார்த்திகையாம் அருச்சுனன் தான் கண்டெடுத்த
கருத்தனை² அறியாத கசட்டு மாக்கள்
பார்த்திருந்தும் பெண்டுபிள்ளை பண்ணை³த் தேடிப்
பாழான நரகத்தில் அழுந்தி நிற்கும்⁴
ஈர்த்திருந்⁵ பொருளறிந்து தன்பா னனால்
எக்காலும் ஏற்பதில்லை⁶ இகழ்ச்சி யாமே. 8

(மூ. பா.) ¹வைத்தவன். ²கருத்தனை. ³நிற்கு.
⁴போற்றியதோர். ⁵மாய்ப்பதில்லை. ⁶பெண்ணை.

ஏர்ப்பது - ஏற்பது; எதுகைநோக்கித் திரிந்தது.
கசட்டு மாக்கள் - கீழ்மக்கள். பெண்டு-பெண்மகள்.
பண்ணை - மனைவி; நிலமுமாம்.

ஆத்திகுடித் திறவுகோல்.

ஐயமிட்டுண்

இதன் உட்பொருள்

ஐயமிட்டான்¹ சிறுத்தொண்டன் பிண்டத் தாலே

ஆத்தாளுங் கருணைவைத்துக் கடாட்சித் தாள்

பையரவ மே²கொண்டான் காரமான [தான்

பாவையைத்தான் சிரசில்வைத்தான் பரிசில்தே

மெய்யதனை நீக்கிவிட்டான் மகாரத் தாலே [கம்

மேதினியில் அவனுமொரு சித்த னான;

வயாகத்து³ மயக்கமதை நீக்கி விட்டு

மருவிஐய மிட்டுண்ண மகிழும் தானே. 9

(மூ. பா.) ஐயமிட்டான். பையரவமே.
வையயகத்து.

பிண்டம் - மாமிசம்; பின்னிக்கறி. ஆத்தான்.
உமை. காரமானபாவை. கங்கை. வய்யம்.
வையம்; உலகம்.

ஆத்திகுடித் திறவுகோல்

ஒப்புர வொழுகு

இதன் உட்பொருள்

ஒப்புரவாய்ப் பூதியத்தைச் சீர்ப்படுத்தி¹

உயர்ந்திருக்கும் தாமிரத்தை²த் தகடு தட்டிக்
கப்பில்லாப் பூபதியை மேலே யேற்றிக்

கருவான தேய்விலிலே கதிக்க வாட்டித்
தப்பில்லா எருவாலே புடத்தைப் போட்டுத்
தருவான இருதுருத்தி கொண்டு ஆதி
அப்பனே! உருக்கியபின் ஆணா நாடி

அழகாக ஒப்புரவாய் அழகு செய்யே.

10

(மூ. பா.) . ¹சீர்படுத்தி. ²தாம்பரத்தை.

ஒப்புரவு - முறைமை. பூபதி - ஓர் குளிகை.
தேய்வு - தேயு - அக்கினி. எரு - எருமூட்டை. இரு
துருத்தி - கடுநாடி; சுழிமுனை : அது மூலாதாரத்தி
லிருந்து உச்சித் துவாரம் வரை நிற்கும் நாடி.

ஆத்திசூடித் திறவுகோல்

ஓதுவ தொழியேல்

இதன் உட்பொருள்

ஓதுவதே¹ அண்டபிண்டம் நந்தி பிண்டம்
ஒருக்கா லும் மறந்துவிட்டால் ஆண்டு பாழாம்;
சேதமது செய்யாமல் செய்தா யானால்
திருமகளே! ஆண்டுக்கு முன்னா றாகும்;
பாதமதை இன்னதென்று பூசை செய்து
பண்பான அரியென்று² பகர்வா யானால்
கூதமது போய்விடுமே³ ஓதுவதி னின்று⁴
கலங்காதே; தோளிலே தான் கண்டு கொள்ளே.11

(மூ. பா.) ¹ ஓதுவது. ² வரியென்று. ³ போய்
விடும். ⁴ ஓதுவதில்.

ஆண்டு - அங்கு. சேதம் - அழிவு. அரி - ஹரி.
காதம் - காவதம்; அது நாலு கூப்பிடுகொண்ட
தூரம்.

ஆத்திசூடித் திறவுகோல்

ஒளவியம் பேசேல்

இதன் உட்பொருள்

அவ்வியமது¹ இருந்துநீ பேசுவா யாகில்,
ஐந்திருந்தும் காலாகி மடித்துப் போவாய்;
அவ்வியமதைக் கைவிட்டு² ஆதி தன்னை
அஞ்சலித்து அடிதொழுது அமர்ந்து, நின்றால்
அவ்வியத்தால்³ கூக்குரல்கள் நிரம்ப⁴ உண்டு;
ஆறிரண்டு பன்னிரண்டில்⁵ அடங்குஞ் சேர்தி
அவ்வியத்தை⁶ இன்னதென அறிந்தா⁷ யானால்
அண்டரண்டம் உன்வசமே ஆகுந் தானே. 12

(மு. பா.) ¹ ஒளவியமது. ² ஒளவியமதை விட்டுநீ.
³ ஒளவியத்தால். ⁴ ரொம்ப. ⁵ பன்னிரெண்டில்.
⁶ ஒளவியத்தை. ⁷ யின்னதென்றறிந்தா.

அவ்வியம் - ஒளவியம் - பொருமை. ஆதி - இறை
வன்; சத்தியமாம். பன்னிரண்டு - துவாத் சாந்தம்.

ஆத்திருடித் திறவுகோல்

அஃகஞ் சுருக்கேல்

இதன் உட்பொருள்

சுருக்குவது மயிர்ப்பால மீதில் தானும்
தூண்டாத தீபம்போல் இருக்க வேணும்;
பருகுங்கால்¹ தெரியுமல்லோ? காயின் போகம்
பலிதமாக இல்லையென அறிந்து² கொள்ளு;
பெருக்கமுடன்³ போசனமும் நீரும் உண்டால்
பேதைகளே! மனிதருக்குச் சாவு முண்டோ?
உருக்கலந்த போதேதான் எல்லா மாச்ச
ன அஃகஞ்⁴ சுருக்கமதை உன்னிப் பாடு. 13

ஆத்திருடித் திறவுகோல்
முற்றிற்று.

(மூ. பா.) ¹ பழகச்சே. ² பலிதமா மில்லையென்
றறிந்து. ³ பெருக்கவே. ⁴ அக்கம்.

சுருக்குவது - (மனத்தை) அடக்குவது அஃகம்
தானியம். உன்னி - நினைத்து.

உ
செந்திலாண்டவன் துணை

கலைமகள்

“தூக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த
கல்வியுஞ் சொற்சுவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பணித்தருள்
வாய்;வட நூற்கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந்
தொண்டர்செந் நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே
சகல கலாவல்லியே.”

— குமரகுருபர சுவாமி

சிட்டி பிரஸ், மதுரை ரோடு, திருச்சி.

